

2022. március 9., szerda

P9_TA(2022)0064

Az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozás**Az Európai Parlament 2022. március 9-i állásfoglalása az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozásról, beleértve a félretájékoztatást is (2020/2268(INI))**

(2022/C 347/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta) és különösen annak 7., 8., 11., 12., 39., 40., 47. és 52. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, különösen annak 1. és 2. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének „Nyilatkozat az államok belügyeibe való beavatkozás elfogadhatatlanságáról, valamint függetlenségük és szuverenitásuk védelméről” című, 1965. december 21-i 2131 (XX). számú határozatára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre és különösen annak 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16. és 17. cikkére, valamint ezen egyezmény jegyzőkönyvére és különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és az Európai Parlament Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló európai parlamenti jelentést két évvel követő, EKSZ általi nyomon követés mérlegéről szóló, 2019. március 13-i ajánlására ⁽²⁾,
- tekintettel a kibervédelemről szóló 2018. június 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a „Cselekvési terv a félretájékoztatással szemben” című, 2018. december 5-i közös közleményére (JOIN(2018)0036) és a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a dezinformációval szembeni közös cselekvési terv végrehajtásáról szóló, 2019. június 14-i jelentésére (JOIN(2019)0012),
- tekintettel a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépésre vonatkozó 2016. évi közös keret, valamint a reziliencia és a hibrid fenyegetések kezelésére szolgáló képességek megerősítéséről szóló 2018-as közös közlemény végrehajtásáról szóló ötödik eredményjelentésről (SWD(2021)0729) szóló, 2021. június 23-i közös szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az európai demokráciáról szóló cselekvési tervre (COM(2020)0790),
- tekintettel „Az európai média a digitális évtizedben: a helyreállítást és átalakulást támogató cselekvési terv” című, 2020. december 3-i bizottsági közleményre (COM(2020)0784),
- tekintettel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálycsomagra,
- tekintettel „Az európai média a digitális évtizedben: a helyreállítást és átalakulást támogató cselekvési terv” című, 2021. október 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a dezinformáció visszaszorítását célzó 2018-as gyakorlati kódexre és a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódex megerősítéséről szóló 2021-es iránymutatásra (COM(2021)0262), valamint az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja által a dezinformáció visszaszorítását célzó új gyakorlati kódexre vonatkozóan kiadott ajánlásokra,

---

⁽¹⁾ HL C 224., 2018.6.27., 58. o.

⁽²⁾ HL C 23., 2021.1.21., 152. o.

⁽³⁾ HL C 28., 2020.1.27., 57. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0428.

2022. március 9., szerda

- tekintettel az Európai Számvevőszék „Az Uniót érintő dezinformáció: korlátozottan, de továbbra is árt” című, 09/2021. számú különjelentésére,
- tekintettel a kritikus fontosságú szervezetek rezilienciájáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2020. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0829) és az irányelv javasolt mellékletére,
- tekintettel az Unióba irányuló közvetlen külföldi befektetések átvilágítási keretének létrehozásáról szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/452 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾ (a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról szóló rendelet) és a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról szóló rendeletre vonatkozó 2020. márciusi iránymutatásra (C(2020)1981),
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak „Az EU kiberbiztonsági stratégiája a digitális évtizedre” című, 2020. december 16-i közös közleményére (JOIN(2020)0018),
- tekintettel a Nemzetközi Jogi Bizottságnak az államok nemzetközi joggal ellentétes cselekményekért fennálló felelősségéről szóló cikkeire,
- tekintettel az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2020. december 16-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0823),
- tekintettel az 5G-hálózatok kiberbiztonságával kapcsolatos kockázatcsökkentő intézkedések 2021. márciusi uniós eszköztárára,
- tekintettel az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottság (INGE) által kért tanulmányokra, tájékoztatókra és mélyreható elemzésre,
- tekintettel Frances Haugen 2021. november 8-i meghallgatására, amelyet a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság más bizottságokkal közösen szervezett meg,
- tekintettel az EU kibervédelmi képességeinek állapotáról szóló, 2021. október 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődési céljaira és különösen a fenntartható fejlődés érdekében a békés és befogadó társadalmak támogatására irányuló 16. fenntartható fejlődési célra,
- tekintettel az Unió helyzetét értékelő 2021. évi beszédekre és szándéknyilatkozatokra,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a „közös menetrendünkről” szóló, 2021. szeptember 10-i jelentésére,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2020. június 10-i, „A Covid19-cel kapcsolatos dezinformáció kezelése – lássuk a valós tényeket” című közös közleményére (JOIN(2020)0008),
- tekintettel a Tanács 2021. november 15-i határozatára, amely szerint módosítja a Belarusszal szembeni szankciórendszerét, hogy a kijelölési kritériumokat kiterjesszék a belarusz rezsim által végrehajtott hibrid támadásokat és az emberek eszközként való felhasználását megszervező vagy azokhoz hozzájáruló személyekre és szervezetekre is,
- tekintettel az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottság létrehozásáról, valamint feladatainak, létszámának és megbízatásának meghatározásáról szóló, az eljárási szabályzatának 207. cikke alapján elfogadott, 2020. június 18-i határozatára ⁽⁸⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

⁽⁵⁾ HL L 79. I, 2019.3.21., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 151., 2019.6.7., 15. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0412.

⁽⁸⁾ HL C 362., 2021.9.8., 186. o.

2022. március 9., szerda

- tekintettel az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottság jelentésére (A9-0022/2022),
- A. mivel a külföldi beavatkozás súlyosan sérti az Unió alapját képező egyetemes értékeket és elveket, mint amilyen az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség, a szolidaritás, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a demokrácia és a jogállamiság;
- B. mivel a külföldi beavatkozás, az információmanipuláció és a dezinformáció visszaél a Charta 11. cikkében foglalt alapvető véleménynyilvánítási és információszabadsággal, és veszélyezteti ezeket a szabadságokat, valamint az EU-ban és tagállamaiban zajló demokratikus folyamatokat, például a szabad és tisztességes választások megtartását; mivel a külföldi beavatkozás célja a tények elferdítése és hamis ábrázolása, az egyoldalú érvek mesterséges felnagyítása, az információk elhíttelenítése a politikai diskurzus lealacsonyítása érdekében, valamint végső soron a választási rendszerbe és ezáltal magába a demokratikus folyamatba vetett bizalom aláírása;
- C. mivel Oroszország példátlanul rosszindulatú és kiterjedt dezinformációs tevékenységet indított hagyományos médiaorgánumon és közösségimédia-platformokon keresztül annak érdekében, hogy megtévessze állampolgárait belföldön és a nemzetközi közösséget az általa Ukrajna ellen 2022. február 24-én indított agresszív háború előtt és alatt, bizonyítva, hogy az információ is használható fegyverként;
- D. mivel a külföldi beavatkozás és információmanipuláció elleni fellépésnek tiszteletben kell tartania az alapvető véleménynyilvánítási és információszabadságot; mivel az EU Alapjogi Ügynöksége (FRA) kulcsszerepet játszik az alapvető jogok tiszteletben tartásának értékelésében, beleértve a Charta 11. cikkét is, az aránytalan intézkedések elkerülése érdekében; mivel a külföldi beavatkozást és információmanipulációt végrehajtó szereplők saját előnyükre visszaélnek ezekkel a szabadságjogokkal, és ezért létfontosságú, hogy fokozzuk a külföldi beavatkozás és információmanipuláció elleni elővigyázatos küzdelmet, mivel a demokrácia attól függ, hogy az emberek tájékozott döntéseket hozzanak;
- E. mivel a bizonyítékok azt mutatják, hogy rosszindulatú és autoriter külföldi állami és nem állami szereplők, például Oroszország, Kína és mások információmanipulációval és más beavatkozási taktikákkal avatkoznak be az EU demokratikus folyamataiba; mivel ezek a támadások, amelyek egy hibrid hadviselési stratégia részét képezik és a nemzetközi jog megsértését jelentik, félrevezetik és megtévesztik a polgárokat, befolyásolják szavazási magatartásukat, felerősítik a megosztó vitákat, megosztják, polarizálják és kihasználják a társadalmak sebezhetőségét, népszerűsítik a gyűlöletbeszédet, rongják a kiszolgáltatott csoportok helyzetét, amelyek nagyobb valószínűséggel válnak a dezinformáció áldozatává, torzíják a demokratikus választások és népszavazások integritását, bizalmatlanságot szítanak a nemzeti kormányok, a hatóságok és a liberális demokratikus rend iránt, és céljuk az európai demokrácia destabilizálása, ezért komoly fenyegetést jelentenek az EU biztonságára és szuverenitására;
- F. mivel a külföldi beavatkozás olyan magatartásminta, amely veszélyezteti vagy negatívan befolyásolhatja az értékeket, a demokratikus eljárásokat, a politikai folyamatokat, az államok és a polgárok biztonságát és a rendkívüli helyzet kezelésére szolgáló kapacitásokat; mivel az ilyen beavatkozás manipulatív jellegű, valamint végrehajtása és finanszírozása szándékoltan és összehangolt módon történik; mivel az ilyen beavatkozásért felelős személyek, beleértve a saját területükön belül és azon kívül működő megbízottjaikat is, lehetnek állami vagy nem állami szereplők, és gyakran a tagállamok politikai cinkosai segítik külföldi beavatkozásaikat, akik politikai és gazdasági előnyökhöz jutnak a külföldi stratégiák előnyben részesítéséből; mivel a külföldi szereplők belföldi megbízottakat használnak, és együttműködnek a belföldi szövetségesekkel, ami elmosza a határvonalat a külföldi és belföldi beavatkozás között;
- G. mivel a külföldi beavatkozási taktikák sokféle formát ölthetnek, beleértve a dezinformációt és az információk vizsgatartását, továbbá megnyilvánulhatnak a közösségi média platformok, azok algoritmusai és szerződési feltételei és a hirdetési rendszerek manipulálásában, kibertámadásokban, „hack and leak” (betörés és szivárogtatás) műveletekben, amelyek célja a szavazókra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megszerzése és a választási eljárás legitimitásába való beavatkozás, valamint megnyilvánulhatnak az újságírók, kutatók, politikusok és a civil társadalmi szervezetek tagjai elleni fenyegetésekben és zaklatásban, valamint a politikai pártoknak, kampányoknak, szervezeteknek és médiaorgánumnak nyújtott rejtett adományokban és kölcsönökben, hamis vagy megbízott médiaorgánumnokban és szervezetekben, az elit foglyul ejtésében és kooptálásában, a „piszkos pénzekben”, a hamis személyiségekben és személyazonosságokban, az öncenzúrára való kényszerítésben, a történelmi, vallási és kulturális narratívák visszaélés-szerű kihasználásában, az oktatási és kulturális intézményekre gyakorolt nyomásban, a kritikus infrastruktúra feletti ellenőrzés átvételében, az EU-ban élő külföldi állampolgárok nyomás alá helyezésében, a migránsok eszközként való felhasználásában és a kémkedésben; mivel ezeket a taktikákat a nagyobb hatás érdekében gyakran kombinálják egymással;
- H. mivel az információmanipuláció és a dezinformáció terjesztése az állami és nem állami szereplők és megbízottjaik gazdasági érdekeit szolgálhatja, és olyan gazdasági függőségeket hozhat létre, amelyeket politikai célokra ki lehet használni; mivel a nem kinetikus nemzetközi verseny világában a külföldi beavatkozás elsődleges eszköz lehet a célba

2022. március 9., szerda

vett partnerek destabilizálására és gyengítésére, vagy a saját versenyelőnyök növelésére a befolyásolási csatornák kialakítása, az ellátási láncon belüli függőségek megteremtése, valamint a zsarolás vagy a kényszerítés révén; mivel a dezinformáció közvetlen és közvetett gazdasági károkat okoz, amelyeket eddig még nem értékelték szisztematikusan;

- I. mivel a félretájékoztató olyan igazolhatóan hamis információ, amelynek nem célja kárt okozni, míg a dezinformáció olyan igazolhatóan hamis vagy félrevezető információ, amelyet szándékosan hoznak létre, mutatnak be vagy terjesztenek azzal a céllal, hogy a nyilvánosság megtévesztésével vagy szándékos gazdasági haszonszerzés céljából kárt okozzanak vagy potenciálisan bomlasztó hatást gyakoroljanak a társadalomra;
- J. mivel az EU-n belül meg kell állapodni a közös és részletes fogalommeghatározásokról és módszertanról, hogy javuljon a fenyegetések közös értelmezése, és megfelelő uniós normákat dolgozzanak ki a jobb azonosítás és reagálás érdekében; mivel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) jelentős munkát végzett ezen a területen; mivel ezeknek a fogalommeghatározásoknak garantálniuk kell a külső beavatkozással szembeni áthatolhatatlanságot és az emberi jogok tiszteletben tartását; mivel rendkívül fontos, hogy a nemzetközi normák és szabályok kialakítása érdekében a megfelelő nemzetközi fórumokon együttműködjünk a hasonlóan gondolkodó partnerekkel a külföldi beavatkozás közös fogalommeghatározása terén; mivel az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a külföldi beavatkozásra vonatkozó egyértelmű nemzetközi szabályok megállapításában;

A külföldi beavatkozással szembeni összehangolt stratégia szükségessége

- K. mivel a külföldi beavatkozási kísérletek világszerte egyre gyakoribbak, egyre rendszerszerűbbek és kifinomultabbak, és a mesterséges intelligencia (AI) széles körű használatára támaszkodnak, így egyre nehezebb meghatározható, hogy kinek tulajdoníthatók;
- L. mivel az EU és tagállamai kötelesek megvédeni minden polgárt és infrastruktúrát és a demokratikus rendszereiket a külföldi beavatkozási kísérletektől; mivel azonban úgy tűnik, hogy az EU és tagállamai nem rendelkeznek megfelelő és elégséges eszközökkel ahhoz, hogy jobban meg tudják előzni, fel tudják tární, azonosítani tudják és le tudják küzdeni ezeket a fenyegetéseket, valamint szankcionálják azokat;
- M. mivel sok politikai döntéshozó és általában véve a polgárok összességében nem ismerik e kérdések valóságát, ami akaratlanul is hozzájárulhat a további sebezhetőségek kialakulásához; mivel a dezinformációs kampányok kérdése nem szerepelt kiemelt helyen az európai döntéshozók napirendjén; mivel az INGE különbizottság meghallgatásai és munkája hozzájárult e kérdések nyilvános elismeréséhez és kontextusba helyezéséhez, és sikeresen foglalta keretbe a külföldi beavatkozásról szóló európai vitát; mivel a régóta tartó külföldi dezinformációs erőfeszítések már hozzájárultak a belföldi dezinformáció megjelenéséhez;
- N. mivel döntő fontosságú a külföldi beavatkozás állapotának intézményi szervek és független elemzők és tényellenőrzők általi valós idejű és átlátható nyomon követése, tevékenységeik hatékony koordinálása, valamint az információk kicserélése, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak nemcsak a folyamatban lévő rosszindulatú támadásokról szóló tájékoztatás, hanem azok elhárítása érdekében is; mivel hasonló figyelmet kell fordítani a társadalom úgynevezett feltérképezésére és a társadalom külföldi manipulációval és dezinformációval szemben legsebezhetőbb és legérzékenyebb területeinek azonosítására, valamint e sebezhetőség okainak kezelésére;
- O. mivel az elsődleges prioritás az EU védelme, azaz az uniós polgárok külföldi beavatkozással és információmanipulációval szembeni rezilienciája és felkészültsége egy hosszú távú és egész társadalmat átfogó megközelítést igényel, kezdve az oktatással, és már korai szakaszban felhívva a figyelmet a problémákra;
- P. mivel a tagállamok között, uniós szinten és a hasonlóan gondolkodó országokkal, valamint a civil társadalommal és a magánszektornal közigazgatási szintek és ágazatok közötti együttműködést és egyeztetést kell folytatni a sebezhetőségek azonosítása, a támadások felderítése és semlegesítése érdekében; mivel sürgősen össze kell hangolni a fenyegetések észlelését a nemzetbiztonsággal;

Az EU rezilienciájának kiépítése a helyzetismereten, a média- és információs műveltségen, a média pluralizmusán, a független újságíráson és az oktatások keresztül

- Q. mivel a helyzetismeret, valamint a megbízható demokratikus rendszerek, a szilárd jogállamiság, az élénk civil társadalom, a korai figyelmeztetés és a fenyegetettségértékelés jelentik az első lépéseket az információmanipuláció és a beavatkozás elleni küzdelem felé; mivel a külföldi beavatkozás tudatosítása terén elért eredmények ellenére sokan – köztük a potenciális célterületeken dolgozó politikai döntéshozók és köztisztviselők – még mindig nincsenek tisztában a külföldi beavatkozással kapcsolatos lehetséges kockázatokkal és azok kezelésének módjával;

2022. március 9., szerda

- R. mivel a jó minőségű, fenntarthatóan és átláthatóan finanszírozott és független hírmédia és a szakmai szempontoknak megfelelő újságírás alapvető fontosságú a médiaszabadság, a pluralizmus és a jogállamiság szempontjából, és ezért a demokrácia egyik pillére és a dezinformáció legjobb ellenpontja; mivel egyes külföldi szereplők a nyugati média szabadságát kihasználva dezinformációt terjesztenek; mivel a hivatásos média és a hagyományos újságírás mint jó minőségű információforrás a digitális korszakban kihívásokkal néz szembe; mivel színvonalas újságírás-oktatásra és -képzésre van szükség az EU-ban és az EU-n kívül a minőségi újságírói elemzések és a kiadványok magas színvonala érdekében; mivel az EU-nak továbbra is támogatnia az újságírást a digitális környezetben; mivel a tudományosan megalapozott kommunikációnak fontos szerepet kell játszania;
- S. mivel a szerkesztői szempontból független közszolgálati média alapvető és pótolhatatlan szerepet játszik a közvélemény magas színvonalú és pártatlan tájékoztatásában, ezért meg kell védeni a rosszzindulatú befolyásolástól, és a dezinformáció elleni küzdelem alapvető pilléréként meg kell erősíteni;
- T. mivel a különböző érdekelt felek és intézmények különböző módszertanokat és fogalommeghatározásokat használnak a külföldi beavatkozás elemzésére, amelyek mindegyike különböző mértékben érthető, és mivel ezek a különbségek akadályozhatják a fenyegetettség szint összehasonlítható nyomon követését, elemzését és értékelését, ami megnehezíti a közös fellépést; mivel a közös fenyegetettségértékelés javítása érdekében uniós fogalommeghatározást és módszertant kell kidolgozni;
- U. mivel a probléma megfelelő kezelése érdekében a tartalomra összpontosító terminológiát – mint például az álhírek, a hamis vagy félrevezető hírek, a félretájékoztatás és a dezinformáció – ki kell egészíteni a viselkedésre összpontosító terminológiával; mivel ezt a terminológiát harmonizálni kell, és gondosan be kell tartani;
- V. mivel a médiaműveltség és a digitális jártasság oktatása és a figyelemfelhívás mind a gyermekek, mind a felnőttek körében fontos eszközök ahhoz, hogy a polgárok ellenállóbbá váljanak az információs térbe való beavatkozási kísérletekkel szemben, és elkerüljék a manipulációt és polarizációt; mivel általában véve a magas szintű médiaműveltséggel rendelkező társadalmak ellenállóbbak a külföldi beavatkozással szemben; mivel az olyan újságírói munkamódszerek, mint a konstruktív újságírás, segíthetnek megerősíteni a polgárok újságírásba vetett bizalmát;
- W. mivel az információmanipulációnak számos formája lehet, például a dezinformáció és a teljes hamis hírek terjesztése, a tények, narratívák és a vélemények bemutatásának elferdítése, bizonyos információk vagy vélemények elhallgatása, az információk kiragadása a kontextusból, az emberek érzéseinek manipulálása, a gyűlöletbeszéd népszerűsítése, egyes vélemények népszerűsítése mások rovására, valamint az emberek zaklatása, hogy elhallgattassák és elnyomják őket; mivel az információmanipuláció egyik célja, hogy káoszt teremtsen annak érdekében, hogy a polgárok elveszítsék a tájékoztatás régi és új „kapuőreivel” szembeni bizalmukat; mivel a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyűlöletbeszéd és a dezinformáció népszerűsítése között vékony a határvonal, amellyel nem szabad visszaélni;
- X. mivel többek között Azerbajdzsán, Kína, Törökország és Oroszország is célba vett az Európai Unióban élő újságírókat és ellenzégeket, mint ahogy azt Mahammad Mirzali azerbajdzsáni blogger és ellenzéki személyiség esete Nantes-ban, illetve Erk Acarer török újságíró esete Berlinben mutatja;
- Y. mivel konkrét bizonyítékok vannak arra, hogy az EU demokratikus folyamatait olyan dezinformációs kampányok veszik célba és zavarják meg, amelyek a demokratikus eszméket és az alapvető jogokat kérdőjelezzik meg; mivel a többek között a nemek, az LMBTIQ+, a szexuális és reprodukatív egészség és jogok, valamint a kisebbségek témáival kapcsolatos dezinformáció a dezinformáció olyan formája, amely veszélyezteti az emberi jogokat, aláássa a digitális és politikai jogokat, valamint a dezinformáció célpontjainak biztonságát és védelmét, és megosztottságot és széthúzást szít a tagállamok között; mivel a választási kampányok során a női politikai jelölteket aránytalanul gyakran veszik célba szexista narratívák, amelyek elriasztják a nőket a demokratikus folyamatokban való részvételétől; mivel a dezinformációs kampányok elkövetői a „hagyományos” vagy „konzervatív” értékek népszerűsítésének leple alatt stratégiai szövetségeket kötnek helyi partnerekkel, hogy hozzáférjenek a helyi hírszerzéshez, és a jelentések szerint több millió eurós külföldi finanszírozásban részesülnek;
- Z. mivel az állami intézmények, az újságírók, a véleményformálók és a magánszektor mellett a társadalom minden egyes rétegének és minden egyes embernek is fontos szerepe van abban, hogy azonosítsa és megállítsa a dezinformáció terjedését, és figyelmeztesse a környezetében élő, veszélyeztetett embereket; mivel a civil társadalom, a tudományos élet és az újságírók már eddig is nagymértékben hozzájárultak a közvélemény figyelmének felhívásához és a társadalmi ellenálló képesség növeléséhez, többek között a partnerországokban működő partnerekkel együttműködve;

2022. március 9., szerda

- AA. mivel a kisebbségi hangokat képviselő civil társadalmi szervezetek és az emberi jogi szervezetek Európa-szerte továbbra is alulfinanszírozottak, annak ellenére, hogy döntő szerepet játszanak a figyelemfelhívásban és a dezinformációval szembeni fellépésben; mivel a civil társadalmi szervezeteket megfelelő forrásokkal kell ellátni ahhoz, hogy betölthessék szerepüket a külföldi beavatkozás hatásának korlátozásában;
- AB. mivel fontos, hogy amikor a dezinformáció terjedni kezd, könnyen és időben hozzáférjünk a megbízható forrásokból származó, tényeken alapuló információkhoz;
- AC. mivel a külföldi beavatkozásokat és az információs szféra manipulálására irányuló kísérleteket gyorsan fel kell tárni, hogy fellépjünk ezekkel szemben; mivel az uniós hírszerzési elemzés és helyzetismeret a tagállamok információmegosztási hajlandóságától függ; mivel a Bizottság elnöke azt javasolta, hogy fontolják meg egy közös uniós helyzetismereti központ létrehozását; mivel a megelőzés és a proaktív intézkedések – beleértve a megtévesztés megelőzését és az egészséges információs ökoszisztémát is – sokkal hatékonyabbak, mint a későbbi tényellenőrzési és leleplezési tevékenységek, amelyek kisebb hatókörűek, mint az eredeti dezinformáció; mivel az EU és tagállamai jelenleg nem rendelkeznek elegendő kapacitással az ilyen intézkedések meghozatalához; mivel a mesterséges intelligencián alapuló új elemzési eszközök, mint például a litván Debunk.eu, segíthetnek a támadások felderítésében, az ismeretek megosztásában és a nyilvánosság tájékoztatásában;
- AD. mivel a dezinformáció a gyenge vagy széttagolt nemzeti vagy uniós szintű narratíva által jellemzett környezetből, valamint a polarizált és érzelmi vitákból táplálkozik, kihasználva a társadalom és az egyének gyenge pontjait és előítéleteit, és mivel a dezinformáció torzíja a választások és más demokratikus folyamatok körüli nyilvános vitát, és megnehezítheti a polgárok számára, hogy megalapozott döntéseket hozzanak;

Külföldi beavatkozás az online platformok felhasználásával

- AE. mivel az online platformok könnyen hozzáférhető és megfizethető eszközök lehetnek azok számára, akik információmanipulációt és egyéb beavatkozásokat folytatnak, például gyűlöletkeltést és zaklatást, az online közösségeink egészségének és biztonságának rombolását, az ellenfelek elhallgattatását, kémkedést vagy a dezinformáció terjesztését; mivel működésük bizonyítottan polarizált és szélsőséges vélemények kialakulását segíti elő a tényeken alapuló tájékoztatás rovására; mivel a platformoknak saját érdekeik vannak, és nem biztos, hogy semlegesek az információk feldolgozása során; mivel egyes online platformok nagy hasznot húznak a megosztottságot, szélsőségességet és polarizációt erősítő rendszerből; mivel az online tér ugyanolyan fontos lett demokráciánk számára, mint a fizikai tér, és ezért megfelelő szabályokra van szükség;
- AF. mivel a platformok példátlan és kihívást jelentő módon felgyorsították és súlyosbították a félretájékoztatás és dezinformáció terjedését; mivel az online platformok ellenőrzik az online információáramlást és reklámozást, mivel a platformok algoritmusokat alakítanak ki és használnak ezen áramlások irányítására, és mivel a platformok nem átláthatóak, nincsenek megfelelő eljárásaik a személyazonosság ellenőrzésére, nem egyértelmű és homályos terminológiát használnak, és nagyon kevés vagy semmilyen információt nem osztanak meg ezen algoritmusok kialakításáról, használatáról és hatásairól; mivel az online platformok algoritmusainak függőséget okozó komponense komoly közegészségügyi problémát teremtett, amellyel foglalkozni kell; mivel az online platformoknak felelősnek kell lenniük szolgálatásaik káros hatásaiért, mivel egyes platformok tisztában voltak algoritmusaik hibáival – különösen a megosztó tartalmak terjesztésében játszott szerepükkel –, de a profit maximalizálása érdekében nem foglalkoztak velük, ahogy azt a visszaéléseket bejelentő személyek is feltárták;
- AG. mivel az Ukrajna elleni agresszív orosz háborúra válaszul Észtország, Lettország, Litvánia és Lengyelország miniszterelnöke 2022. február 27-én levelet küldött a Big Tech közösségimédia-platformok (Twitter, Alphabet, YouTube és Meta) vezérigazgatóinak, amelyben felszólítottak többek között a háborús és emberiség elleni bűncselekményekben részt vevő és ezeket dicsőítő felhasználói fiókok felfüggesztésére, az orosz és ukrán nyelvű tartalommoderálás megerősítésére, az orosz és a belarusz kormány által elkövetett dezinformálást terjesztő valamennyi fiók reklámbevételeinek teljes körű és azonnali letiltására, valamint az ukránai háborúval kapcsolatos megbízható információt kereső felhasználók támogatására;
- AH. mivel beavatkozások és információmanipulációs kampányoknak folynak az Unió-szerte a Covid19 terjedése ellen hozott intézkedésekkel szemben, beleértve az oltást is, az online platformok pedig nem tudták összehangolni erőfeszítéseiket ezek megfékezésére, sőt akár hozzá is járulhattak a terjedésükhöz; mivel az ilyen dezinformáció életveszélyes lehet, amikor elriasztja az embereket a védőoltásoktól, vagy hamis kezeléseket népszerűsít; mivel

2022. március 9., szerda

a világvárvány tovább élezte a demokrácia és a tekintélyelvűség közötti rendszerszintű küzdelmet, arra készítetve a tekintélyelvű állami és nem állami szereplőket, például Kínát és Oroszországot, hogy nyílt és rejtett eszközök széles skáláját alkalmazzák demokratikus partnereik destabilizálása érdekében; mivel a Facebook-iratok feltárták, hogy a platform nem tudta kezelni a vakcinákkal kapcsolatban többek között angol nyelven folyó dezinformációt; mivel a helyzet még rosszabb a nem angol nyelvű, vakcinákkal kapcsolatos dezinformációk esetében; mivel ez a kérdés minden platformot érint;

- AI. mivel sok Unióban bejegyzett értékesítő árul nem valódi like-okat, követőket, kommenteket és megosztásokat minden olyan szereplőnek, aki mesterségesen szeretné növelni az online láthatóságát; mivel lehetetlen azonosítani az ilyen szolgáltatások jogszerű felhasználását, míg a káros felhasználások közé tartozik a választások és más demokratikus eljárások manipulálása, a csalások népszerűsítése, a versenytársak termékeinek negatív értékeléseinek közzététele, a hirdető megkárosítása és az álnyilvánosság megteremtése, amelyet a diskurzus alakítására, személyes támadásokra és bizonyos, egyébként figyelmet nem kapó álláspontok mesterséges felnagyítására használnak fel; mivel olyan külföldi rezsimok, mint Oroszország és Kína, tömegesen használják ezeket az online eszközöket az európai országok nyilvános vitáinak befolyásolására; mivel a dezinformáció destabilizálhatja az európai demokráciát;
- AJ. mivel a közösségi platformok, digitális eszközök és alkalmazások hatalmas mennyiségű, nagyon részletes személyes és gyakran érzékeny adatot gyűjtenek és tárolnak minden egyes felhasználóról; mivel az ilyen adatok felhasználhatók a viselkedési tendenciák előrejelzésére, a kognitív előítéletek megerősítésére és a döntéshozatal irányítására; mivel ezeket az adatokat kereskedelmi célokra hasznosítják; mivel újra meg újra előfordulnak adatszivárgások, megsértve az ilyen szivárgások áldozatainak biztonságát, az adatokat pedig értékesíteni lehet a feketepiacon; mivel az ilyen adatbázisok aránybányát jelenthetnek a rosszindulatú szereplők számára, akik csoportokat vagy egyéneket akarnak megcélolni;
- AK. mivel a platformokat általában úgy tervezik meg, hogy biztosítsák, hogy az adatok megosztásának megtagadása ne magától értetődő, nehézkes és időigényes legyen ahhoz a választáshoz képest, hogy megosztjuk az adatokat;
- AL. mivel az online platformok beépültek életünk legtöbb részébe, és az információk terjedése a platformokon óriási hatással lehetnek gondolkodásunkra és viselkedésünkre, például a választási preferenciák, a gazdasági és társadalmi döntések és az információforrások megválasztása tekintetében, és ezeket a döntő fontosságú közérdekű választásokat napjainkban lényegében magánvállalatok kereskedelmi érdekei által szabott feltételek határozzák meg;
- AM. mivel a közösségi média platformok algoritmikusainak algoritmusok adat- és tartalomgondozási mechanizmusait az aktivitás maximalizálása érdekében alakították ki; mivel ezek a funkciók a beszámloló szerint többször is polarizáló, radikalizáló és diszkriminatív tartalmakat népszerűsítene, és a felhasználókat a hasonlóan gondolkodó körökben tartják; mivel ez a platformok felhasználóinak fokozatos radikalizálódásához, valamint a demokratikus folyamatok és az egyének védelme helyett a kollektív vitafolyamatok kondicionálásához és szennyezéséhez vezet; mivel a platformok összehangolatlan cselekvései miatt eltérések alakultak ki a fellépéseik között, és ez a dezinformáció elterjedéséhez vezetett a platformok között; mivel a polarizáló információk terjesztésén és az algoritmusok tervezésén keresztül történő pénzszerzés üzleti modellje a külföldi ellenséges szereplők által kezdeményezett manipuláció könnyű célpontjává teszi a platformokat; mivel a közösségi médiaplatformokat más módon is lehetne tervezni, hogy azok egészségesebb online közösségi teret segítsenek elő;
- AN. mivel a megfizethető és könnyen használható technológiák megjelenésével egyre könnyebbé válik a mélykamu hang- és videóanyagok gyártása és az ilyen anyagok terjedése egyre növekvő problémát jelenthet; mivel azonban jelenleg a kutatások 90 %-a a mélykamu anyagok fejlesztésére irányul, és csak 10 %-uknak célja a felderítésük;
- AO. mivel az olyan önszabályozási rendszerek, mint a dezinformáció visszaszorítását célzó 2018-as gyakorlati kódex, javulást eredményeztek; mivel azonban nem működik, és nem is hatékony, ha a platformok jóindulatára hagyatkozunk, ráadásul ez kevés érdemi adatot szolgáltatott a platformok általános hatásáról; mivel emellett a platformok különböző mértékű és hatású egyedi intézkedéseket hoztak, ami olyan kiskapukhoz vezetett, amelyeken keresztül az eltávolított tartalmak máshol terjedhetnek tovább; mivel egyértelmű szabályokra és szankciókra van szükség ahhoz, hogy a gyakorlati kódex megfelelő hatást érjen el az online környezet vonatkozásában;

2022. március 9., szerda

- AP. mivel az európai demokráciáról szóló cselekvési terv célja a 2018-as gyakorlati kódex megerősítése, és a digitális szolgáltatásokról szóló törvénnyel együtt elmozdulást jelent az önszabályozáson alapuló megközelítéstől, és arra törekszik, hogy fokozott garanciát és védelmet biztosítson a felhasználók számára, növelje az autonómiát és felszámolja a passzivitást a kínált szolgáltatások tekintetében, olyan intézkedéseket vezessen be, amelyek nagyobb átláthatóságot és elszámoltathatóságot követelnek meg a vállalatoktól, és több kötelezettséget rónak a platformokra;
- AQ. mivel az online platformokon zajló dezinformációs kampányok elleni jelenlegi intézkedések nem hatékonyak és nem visszatartó erejűek, és megengedik a platformok számára, hogy továbbra is népszerűsítsék a diszkriminatív és rosszindulatú tartalmakat;
- AR. mivel a platformok az angol nyelvű tartalmakhoz képest lényegesen kevesebb erőforrást fordítanak a kevésbé beszélt nyelveken készült tartalomkezelésre, sőt ez igaz a széles körben beszélt nyelven készült, de nem angol nyelvű tartalmakra is;
- AS. mivel a platformok panaszai és fellebbezési eljárásai általában nem megfelelőek;
- AT. mivel az elmúlt hónapokban több nagy szereplő is meghajolt a cenzúra szabályai előtt, például a 2021. szeptemberi orosz parlamenti választások idején, amikor a Google és az Apple eltávolította az okosszavazási (Smart Voting) alkalmazásokat az oroszországi áruházakból;
- AU. mivel a platformok algoritmusokon alapuló döntéseinek átláthatatlansága lehetetlenné teszi a platformok azon állításainak hitelesítését, hogy mit tesznek az információmanipuláció és a beavatkozás ellen, és milyen hatása van a fellépésüknek; mivel az erőfeszítéseik tényleges hatékonysága terén eltérések mutatkoznak az éves önértékeléseikben bemutatottak és a közelmúltbeli Facebook-beadványokban megállapítottak között;
- AV. mivel a célzott hirdetések átláthatatlan jellege azt eredményezi, hogy a jó hírnevű márkák, sőt néha közintézmények online hirdetéseit nagy mennyiségben kerülnek a terrorizmusra buzdításnak, a gyűlöletbeszédnek és dezinformációnak teret adó weboldalakra, a hirdetőik tudta és beleegyezése nélkül, és ezzel az ilyen weboldalak növekedését finanszírozzák;
- AW. mivel az online hirdetési piacot néhány nagy hirdetéstechnológiai vállalat uralja, amelyek felosztják egymás között a piacot, ahol a Google és a Facebook a legnagyobb szereplők; mivel ez a néhány vállalatra összpontosuló nagyfokú piaci koncentráció erős hatalmi egyensúlytalansággal jár együtt; mivel veszélyt jelent a diverzifikált médiára a kattintásvadász technikák alkalmazása és e néhány szereplő hatalma annak meghatározására, hogy mely tartalmakat lehet pénzzé tenni, és melyeket nem, annak ellenére, hogy az általuk használt algoritmusok nem tudják megkülönböztetni a dezinformációt a normális hírtartalmaktól; mivel a célzott hirdetések piaca teljességgel átláthatatlan; mivel a hirdetéstechnológiai vállalatok arra kényszerítik a márkákat, hogy vállalják a felelősséget a hirdetések elhelyezésének nyomon követésével kapcsolatos hanyagságukért;

Kritikus infrastruktúra és stratégiai ágazatok

- AX. mivel a kritikus infrastruktúrákat fenyegető veszélyek kezelése – különösen, ha az egy szinkronizált, rosszindulatú hibrid stratégia része – összehangolt, közös erőfeszítéseket igényel az ágazatok között, különböző szinteken – uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten – és különböző időpontokban;
- AY. mivel a Bizottság új irányelvet javasolt az EU-ban alapvető szolgáltatásokat nyújtó kritikus szervezetek rezilienciájának fokozására, amely tartalmazza a kritikus infrastruktúrák új típusainak javasolt listáját; mivel a szolgáltatások listáját az irányelv melléklete tartalmazza majd;
- AZ. mivel a munkamegosztás és a termelési láncok növekvő globalizációja gyártási és készségihányokhoz vezetett az Unió kulcsfontosságú ágazataiban; mivel ez azt eredményezte, hogy az EU nagymértékben függ számos külföldről származó alapvető termék és elsődleges eszköz importjától, ami beépített sebezhetőségekkel járhat; mivel az ellátási lánc rezilienciájának az uniós döntéshozók prioritásai között kellene szerepelnie;
- BA. mivel az EU stratégiai ágazataiban, de szomszédos térségekben, például a Nyugat-Balkánon végrehajtott közvetlen külföldi befektetések – harmadik országok befektetései – az elmúlt években egyre nagyobb aggodalomra adtak okot, különös tekintettel egyes kritikus infrastruktúrák Kína általi felvásárlására, figyelembe véve különösen a kereskedelem és a biztonság közötti összefüggés növekvő jelentőségét; mivel ezek a befektetések azzal a kockázattal járnak, hogy gazdasági függőséget alakítanak ki, és egyes kulcsfontosságú termelési és ipari ágazatokban tudásvesztést eredményeznek;

2022. március 9., szerda

- BB. mivel az EU nyílt stratégiai autonómiája megköveteli az európai stratégiai infrastruktúra ellenőrzését; mivel a Bizottság és a tagállamok fokozódó aggodalmukat fejezték ki az európai infrastruktúra és technológiák biztonságával és ellenőrzésével kapcsolatban

Választási folyamatok alatti külföldi beavatkozás

- BC. mivel a választási folyamatokba beavatkozni kívánó rosszindulatú szereplők kihasználják társadalmaink nyitottságát és pluralizmusát mint stratégiai sebezhető pontokat, hogy megtámadják a demokratikus folyamatokat és az EU és tagállamainak rezilienciáját; mivel a választási folyamatokkal összefüggésben a külföldi beavatkozás veszélyesebbé válik, mivel a polgárok újra elköteleződnek, és nagyobb szerepet vállalnak a hagyományos politikai részvételben;
- BD. mivel a választási folyamatokba való külföldi beavatkozás sajátos jellege és az új technológiák e tekintetben történő alkalmazása, valamint annak lehetséges hatásai különösen veszélyes fenyegetést jelentenek a demokráciára; mivel a választási folyamatokba való külföldi beavatkozás jóval túlmutat a közösségi médiában folytatott, bizonyos jelöltekkel előnyben részesítő „információs hadviselésen”, és az adatbázisok feltörésén és célba vételén, valamint a regisztrált választók adataihoz való hozzáféréseken keresztül közvetlenül avatkozik be a választási folyamat rendes működésébe, versengésébe és legitimitásába; mivel a külföldi beavatkozás célja, hogy kétséget, bizonytalanságot és bizalmatlanságot keltsen, és ne csak a választások eredményét változtassa meg, hanem az egész választási folyamatot delegitimálja;

A politikai tevékenységek külföldi szereplők és adományozók általi burkolt finanszírozása

- BE. mivel szilárd bizonyítékok támasztják alá, hogy külföldi szereplők burkolt finanszírozási műveletek révén aktívan beavatkoznak az EU és tagállamai demokratikus működésébe, különösen a választási és népszavazási időszakokban;
- BF. mivel például Oroszország, Kína és más autoriter rezsimek több mint 300 millió USD-t juttattak 33 országba, hogy beavatkozzanak a demokratikus folyamatokba, és más szereplők, például Irán, Venezuela, valamint közel-keleti szereplők és az amerikai szélsőjobboldaliak is részt vettek a rejtett finanszírozásban; mivel ez a tendencia egyértelműen felgyorsulóban van; mivel ezen esetek felében Oroszország európai akcióiról van szó; mivel a korrupció és a tiltott pénzmosás az autoriter harmadik országokból származó politikai finanszírozás egyik forrása;
- BG. mivel a külföldi adományozók által átláthatatlan módon létrehozott médiaeszközök rendkívül hatékonyan képesek nagyszámú követőt gyűjteni és elkötelezettséget generálni;
- BH. mivel e műveletek szélsőséges, populista és Európa-ellenes pártokat, valamint egyéb pártokat és magánszemélyeket vagy mozgalmakat finanszíroznak, amelyek célja a társadalmi széttagoltság elmélyítése és az európai és nemzeti hatóságok legitimitásának aláásása; mivel ez segített növelni e pártok és mozgalmak elérését;
- BI. mivel Oroszország kapcsolatot keres pártokkal, személyiségekkel és mozgalmakkal annak érdekében, hogy az uniós intézményeken belüli szereplőket felhasználva delegitimálja az orosz álláspontokat és a megbízott kormányokat, lobbizzon a szankciók enyhítéséért, és mérsékelje a nemzetközi elszigeteltség következményeit; mivel olyan pártok, mint az osztrák *Freiheitliche Partei Österreichs*, a francia *Rassemblement National* és az olasz *Lega Nord* együttműködési megállapodást írtak alá Vlagyimir Putyin orosz elnök Egységes Oroszország pártjával, és most a média azzal vádolja őket, hogy hajlandóak politikai finanszírozást elfogadni Oroszországtól; mivel más európai pártok, például a német *Alternative für Deutschland (AfD)*, a magyar *Fidesz* és *Jobbik*, valamint az Egyesült Királyságban a Brexit Párt is szoros kapcsolatban áll a Kremllel, és az AfD és a *Jobbik* úgynevezett „választási megfigyelőként” is dolgozott a Kreml által ellenőrzött választásokon, például a kelet-ukrajnai Donyeckben és Luganszkban, hogy megfigyeljék és legitimálják az oroszok által támogatott választásokat; mivel az orosz tisztviselők és a katalán szeparatisták egy spanyolországi csoportjának képviselői, valamint az orosz tisztviselők és a Brexit Vote Leave kampány legnagyobb magánadományozója közötti szoros és rendszeres kapcsolatokról szóló megállapítások alapos vizsgálatot igényelnek, és részét képezik Oroszország átfogó körű stratégiájának, amely a destabilizálás érdekében minden alkalmat kihasznál a diskurzus manipulálására;

2022. március 9., szerda

- BJ. mivel az Európa Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportja (GRECO) és a Velencei Bizottság már átfogó ajánlásokat tett a külföldi szereplők által politikai finanszírozáson keresztül végrehajtott esetleges beavatkozások csökkentésére;
- BK. mivel a választási törvények, különösen a politikai tevékenységek finanszírozására vonatkozó rendelkezések nincsenek uniós szinten kellően egyeztetve, és ezért lehetővé teszik a külföldi szereplők átláthatatlan finanszírozási módszereit; mivel a politikai adományok jogi fogalom meghatározása túlságosan szűk, lehetővé téve a külföldi természetbeni hozzájárulásokat az Európai Unióban;
- BL. mivel néhány tagállamban az online politikai hirdetésekre nem vonatkoznak az offline politikai hirdetésekre vonatkozó szabályok; mivel az online politikai hirdetések területén súlyos az átláthatatlanság, ami lehetetlenné teszi a szabályozók számára a kiadási korlátok betartatását és a jogellenes finanszírozási források megakadályozását, ami katasztrofális következményekkel járhat választási rendszereink integritására nézve;
- BM. mivel a finanszírozás átláthatatlansága korrupciós környezetet teremt, amely gyakran kíséri a külföldi finanszírozást és befektetéseket;
- BN. mivel jelenleg folyik az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról szóló, 2014. október 22-i 1141/2014/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁹⁾ felülvizsgálata azzal a céllal, hogy nagyobb szintű átláthatóságot érjenek el a politikai tevékenységek finanszírozása tekintetében;
- BO. mivel a politikai alapítványok szerepe az elmúlt években megnőtt, és a legtöbb esetben pozitív szerepet játszanak a politikában és a demokrácia megerősítésében, de egyes esetekben a rosszhindulatú finanszírozási formák és a közvetett beavatkozás kiszámíthatatlanabb eszközzé válnak;
- BP. mivel a modern technológiákat és a digitális eszközöket, például a kriptovalutákat arra használják, hogy politikai szereplők és politikai pártok számára lebonyolított illegális pénzügyi tranzakciókat álcázzanak;

Kibertartás és a kibertámadásokkal szembeni reziliencia

- BQ. mivel az elmúlt években gyakoribbá váltak a kibertámadások és a kibertérben elkövetett incidensek, amelyeket ellenséges államok és nem állami szereplők irányítottak; mivel számos kibertámadást, például a stratégiai oltóanyag-tároló struktúrára irányuló globális, célzott adathalász e-mail-kampányokat és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA), az Európai Bankhatóság (EBH), a norvég parlament és számtalan más intézmény elleni kibertámadásokat szintén államilag támogatott, főleg az orosz és a kínai kormányhoz köthető hackercsoportokra vezették vissza;
- BR. mivel az Európai Unió elkötelezett a hatályos nemzetközi jog kibertérben történő alkalmazása mellett, különös tekintettel az ENSZ Alapokmányára; mivel a rosszhindulatú külföldi szereplők kihasználják, hogy nincs erős nemzetközi jogi keret a kibertérben;
- BS. mivel a tagállamok az állandó strukturált együttműködés (PESCO) keretében, ezen belül a gyors reagálású kibervédelmi csapatok felállításán keresztül fokozták együttműködésüket a kibervédelem területén; mivel az európai védelmi ipari fejlesztési program (EDIDP) munkaprogramjai között szerepel a hírszerzés, a biztonságos kommunikáció és a kibervédelem; mivel az emberi és pénzügyi erőforrások szűkössége miatt a kiberfenyegetésekkel szembeni jelenlegi kapacitás korlátozott, például az olyan kritikus infrastruktúrákban, mint a kórházak; mivel az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy a Digitális Európa program⁽¹⁰⁾ keretében 1,6 milliárd EUR-t fektet be a kibertartási eszközök reagálóképességébe és telepítésébe a közigazgatás, a vállalkozások és a magánszemélyek számára, valamint hogy fejleszti az állami és a magánszektor közötti együttműködést;
- BT. mivel az EU kibertérrel kapcsolatos képességeinek és stratégiáinak hiányosságai és széttagoltsága egyre nagyobb problémát jelent, amint arra az Európai Számvevőszék is rámutatott⁽¹¹⁾; mivel a 2019 májusában létrehozott uniós kibertartási eszközök megmutatta a rosszhindulatú kibertartási tevékenységekre adott közös uniós diplomáciai válasz hozzáadott értékét; mivel a Tanács 2020. július 30-án első alkalommal határozott úgy, hogy korlátozó intézkedéseket vezet be a különböző kibertartási tevékenységekért felelős vagy azokban részt vevő személyekkel, szervezetekkel és testületekkel szemben;

⁽⁹⁾ HL L 317., 2014.11.4., 1. o.

⁽¹⁰⁾ <https://www.consilium.europa.eu/hu/policies/cybersecurity/>

⁽¹¹⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BRP_CYBERSECURITY/BRP_CYBERSECURITY_HU.pdf

2022. március 9., szerda

- BU. mivel külföldi állami szereplők tömeges és illegális megfigyelési programokat – mint amilyen a Pegasus program – használtak újságírók, emberi jogi aktivisták, tudósok, kormányzati tisztviselők és politikusok, köztük európai államfők ellen; mivel a tagállamok is igénybe vették a megfigyelő kémprogramokat;

Az uniós tagállamok, intézmények, ügynökségek, küldöttségek és missziók védelme

- BV. mivel az uniós intézmények decentralizált és multinacionális jellege, beleértve a küldetéseit és műveleteit is, egyre gyakrabban válik célponná, és ezt kihasználják azok a rossszindulatú külföldi szereplők, akik megosztottságot akarnak kelteni az EU-ban; mivel az uniós intézményekben általánosságban nem alakult ki biztonsági kultúra annak ellenére, hogy egyértelmű célpontok; mivel a Parlament mint demokratikusan választott uniós intézmény sajátos kihívásokkal néz szembe; mivel számos esetből feltárták, hogy az uniós intézmények sebezhetőnek tűnnek a külföldi beszivárgással szemben; mivel biztosítani kell az uniós személyzet biztonságát;
- BW. mivel prioritásként erős és koherens válságkezelési eljárásokkal kell életbe léptetni; mivel a személyzet felkészültségének javítása érdekében további képzéseket kell biztosítani;
- BX. mivel a közelmúltban számos uniós intézményt ért kibertámadás, ami rámutat arra, hogy szoros intézményközi együttműködésre van szükség a kibertámadások felderítése, nyomon követése és az azok során és/vagy azok megakadályozása érdekében történő információmegosztás terén, az uniós közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) küldetési és műveletei során is; mivel az EU-nak és a tagállamoknak rendszeresen közös gyakorlatokat kell szervezniük a gyenge pontok azonosítása és a szükséges intézkedések meghozatala érdekében;

Beavatkozás az elit foglyul ejtésén, a nemzeti diaszpórákon, az egyetemeken és a kultúrán keresztül

- BY. mivel a külföldi autoriter államok által ellenőrzött állami vagy magánvállalatok számos politikust, köztük korábbi magas rangú európai politikust és köztisztviselőt alkalmaznak vagy kooptálnak a tudásukért cserébe, az EU és a tagállamok polgárai érdekeinek rovására;
- BZ. mivel néhány ország különösen aktív az elit foglyul ejtése és kooptálása terén, különösen Oroszország és Kína, de Szaúd-Arábia és más Öböl-országok is, így például Gerhard Schröder volt német kancellár és Paavo Lipponen volt finn miniszterelnök egyaránt csatlakozott a Gazpromhoz, hogy felgyorsítsa az Északi Áramlat 1. és 2. pályázati folyamatát, Karin Kneissl volt osztrák külügyminisztert a Rosneft igazgatósági tagjává nevezték ki, François Fillon volt francia miniszterelnök a Zaroubejneft igazgatósági tagja lett, Jean-Pierre Raffarin volt francia miniszterelnök aktívan részt vett a kínai érdekek előmozdításában Franciaországban, Štefan Füle volt cseh biztos a CEFC China Energy vállalatnál dolgozott, Esko Aho volt finn miniszterelnök most a Kreml által támogatott Sberbanknál dolgozik, a Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős volt francia miniszter, Jean-Marie Le Guen a Huawei France igazgatótanácsának tagja, vagy Yves Leterme, Belgium volt miniszterelnöke, akik a ToJoy kínai befektetési alap társelnöke, és még sok más magas rangú politikus és tisztviselő vállal hasonló szerepeket;
- CA. mivel a gazdasági lobbitevékenységek stratégiái összekapcsolhatók a külföldi beavatkozási célokkal; mivel az OECD „Lobbizás a 21. században” című jelentése⁽¹²⁾ szerint csak az Egyesült Államokban, Ausztráliában és Kanadában vannak olyan szabályok, amelyek a külföldi befolyásra vonatkoznak; mivel súlyosan hiányoznak a jogilag kötelező erejű szabályok, és elmarad az uniós lobbinyilvántartás végrehajtása, ami gyakorlatilag lehetetlenné teszi az EU-n kívülről érkező lobbitevékenység nyomon követését; mivel jelenleg nincs mód az uniós tagállamokban folyó lobbitevékenységek nyomon követésére, amelyek az Európai Tanácson keresztül befolyásolják a jogalkotást és a külpolitikát; mivel az EU-ban a lobbizásra vonatkozó szabályok elsősorban a személyes kapcsolatra összpontosítanak, és nem veszik figyelembe a Brüsszelben létező különböző típusú lobbitevékenységek teljes ökoszisztémáját; mivel Kína és Oroszország jelentős összegeket fektettek be a brüsszeli lobbitevékenységbe, de olyan országok is, mint Katar, az Egyesült Arab Emírségek és Törökország;

⁽¹²⁾ Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet: *Lobbying in the 21st Century: Transparency, Integrity and Access*, [Lobbizás a 21. században: Átláthatóság, integritás és hozzáférés] 2021, OECD Publishing, Párizs, elérhető itt: <https://doi.org/10.1787/c6d8eff8-en>

2022. március 9., szerda

- CB. mivel a kiszolgáltatott helyzetű csoportok, köztük az EU területén élő nemzeti kisebbségek és diaszpóra felhasználására irányuló kísérletek fontos elemei a külföldi beavatkozási stratégiáknak;
- CC. mivel különböző állami szereplők, mint például Oroszország, Kína és – kisebb mértékben – Törökország, kulturális, oktatási (pl. támogatások és ösztöndíjak révén) és vallási intézmények létrehozásával és segítségével próbálják növelni befolyásukat a tagállamokban azzal a stratégiai céllal, hogy destabilizálják az európai demokráciát, és kiterjesszék befolyásukat Kelet- és Közép-Európára; mivel nemzeti kisebbségeinek állítólagos nehéz helyzetét Oroszország a múltban ürügyként használta fel a harmadik országokban történő közvetlen beavatkozásra;
- CD. mivel bizonyítékok vannak arra, hogy Oroszország beavatkozik és információmanipulációt folytat a világ számos liberális demokráciájában, többek között – de nem kizárólag – az Egyesült Királyságban tartott Brexit-népszavazás, valamint a franciaországi és az amerikai elnökválasztás során, valamint gyakorlati támogatást nyújt a szélsőséges, populista és Európa-ellenes pártoknak és más pártoknak és magánszemélyeknek szerte Európában, többek között – de nem kizárólag – Franciaországban, Németországban, Olaszországban és Ausztriában; mivel több kutatásra és oktatásra van szükség annak megértéséhez, hogy a külföldi beavatkozás pontosan milyen hatással volt egyes eseményekre, például a brexitre és Trump elnök 2016-os megválasztására;
- CE. mivel az államilag ellenőrzött és Nyugaton működő orosz Sputnik és RT hálózatok, az orosz és kínai jogi vagy magánszemélyek részleges vagy teljes tulajdonában lévő nyugati médiumok aktívan részt vesznek a liberális demokráciák elleni dezinformációs tevékenységekben; mivel Oroszország a történelmi revizionizmushoz folyamodik, megpróbálja átírni a szovjet bűnök történetét, a szovjet nosztalgiát népszerűsíti az erre fogékony közép- és kelet-európai lakosság körében; mivel a közép- és kelet-európai nemzeti műsorszolgáltatók nehezen tudnak versenyezni az orosz nyelvű televíziós tartalmakkal, amelyeket az orosz kormány finanszíroz; mivel a kínai és a külföldi média közötti kiegyensúlyozatlan együttműködés kockázatos, figyelembe véve, hogy a kínai média a Kínai Kommunista Párt hangja belföldön és külföldön egyaránt;
- CF. mivel világszerte több mint 500 Konfuciusz-központot nyitottak meg, köztük mintegy 200-at Európában, és Kína az EU-n belüli beavatkozás eszközeként használja fel a Konfuciusz Intézeteket és Konfuciusz Tantermeket; mivel a Konfuciusz Intézetben súlyosan korlátozzák a tudományos szabadságot; mivel az egyetemek vagy oktatási programok a különösen Kínából vagy Katarból érkező nagy volumenű külföldi finanszírozás célpontjai, mint például a Fudan Egyetem budapesti kampusza;
- CG. mivel az EU jelenleg nem rendelkezik az elit foglyul ejtésének kezeléséhez és a – többek között az uniós intézményeken belüli – befolyásolási csatornák kiépítésének megakadályozásához szükséges eszköztárral; mivel a helyzetismereti képességek és a kémelhárítási eszközök uniós szinten továbbra is szűkösek, és nagymértékben függenek a nemzeti szereplők információmegosztási hajlandóságától;

Elrettentés, felróhatóság és kollektív szankciók

- CH. mivel az EU és tagállamai jelenleg nem rendelkeznek külön szankciórendszerrel a külföldi állami szereplők által irányított külföldi beavatkozással és dezinformációs kampányokkal kapcsolatban, ami azt jelenti, hogy ezek a szereplők nyugodtan indulhatnak ki abból, hogy az EU elleni destabilizációs kampányaiknak nem lesz következménye;
- CI. mivel a dezinformációs és propagandatámadások egyértelmű beazonosításának biztosítása, beleértve az elkövetők, támogatóik és az általuk elérni kívánt célok nyilvánosság előtti megnevezését, valamint e támadások célközönségre gyakorolt hatásainak mérését is, az első lépések az ilyen tevékenységek elleni hatékony védekezéshez;
- CJ. mivel az EU-nak meg kell erősítenie elrettentő eszközeit – ideértve például a támadások a nemzetközi joggal ellentétes vagy nem ellentétes jellegének megállapítását és kategorizálását egy hatékony szankciórendszer létrehozása céljából –, hogy a rosszindulatú külföldi szereplőknek meg kelljen fizetniük döntéseik költségeit, és viselniük kelljen a következményeket; mivel az egyének megcélzása nem feltétlenül elegendő; mivel más eszközök – például kereskedelmi intézkedések – is felhasználhatók az európai demokratikus folyamatok védelmére az államok által támogatott hibrid támadásokkal szemben; mivel az elrettentő intézkedéseket átlátható módon, az összes szükséges garancia mellett kell alkalmazni; mivel a hibrid támadásokat úgy kalibrálják, hogy szándékosan az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 42. cikkének (7) bekezdése és az Észak-atlanti Szerződés 5. cikke szerinti küszöbérték alá eszenek;

2022. március 9., szerda

Globális együttműködés és multilateralizmus

- CK. mivel a külföldi állami és nem állami szereplők által irányított rosszindulatú fellépések a világszerte számos demokratikus partnerországot érintenek; mivel a demokratikus szövetségesek sikere attól függ, hogy képesek-e a közös válasz érdekében egyesíteni erejüket;
- CL. mivel az EU-hoz csatlakozó nyugat-balkáni országokat különösen súlyosan érintik az Oroszországból, Kínából és Törökországból kiinduló külföldi beavatkozás és dezinformációs kampányok formájában elkövetett támadások, mint például az észak-macedóniai preszpa-tavi megállapodás ratifikációs folyamata során folytatott orosz beavatkozási kampányok; mivel a Covid19-világjárványt Kína és Oroszország még inkább kihasználta arra a Nyugat-Balkánon, hogy destabilizálja ezeket az országokat, és lejárassa az EU-t; mivel a tagjelölt és potenciális tagjelölt országoktól elvárják, hogy csatlakozzanak a külföldi beavatkozás elleni küzdelmet célzó uniós kezdeményezésekhez;
- CM. mivel a hasonlóan gondolkodó partnerek és a szövetségesek között még mindig nem alakítottak ki közös értelmezést és a közös meghatározást a szóban forgó fenyegetések természetét illetően; mivel az ENSZ főtitkára globális magatartási kódexet szorgalmaz a közérdekű információk integritásának előmozdítása érdekében; mivel az Európa jövőjéről szóló konferencia fontos platformja a témáról folytatott vitáknak;
- CN. mivel a hasonlóan gondolkodó partnerek közötti globális többoldalú együttműködésre és támogatásra van szükség a külföldi rosszindulatú beavatkozással szemben; mivel más demokráciák, mint például Ausztrália és Tajvan fejlett készségeket és stratégiákat fejlesztettek ki; mivel Tajvan élen jár a főként Kínából kiinduló információmanipuláció elleni küzdelemben; mivel a tajvani rendszer sikere az összes kormányzati ág közötti együttműködésen alapul, de emellett a tényellenőrzésre és a médiaműveltségre szakosodott független nem kormányzati szervezetekkel, valamint a közösségi médiaplatformokkal, például a Facebookkal is együttműködnek azzal a céllal, hogy minden generáció esetében előmozdítsák a médiaműveltséget, leleplezzék a dezinformációt és megfékezzék a manipulatív üzenetek terjedését; mivel az INGE különbizottság három napos hivatalos látogatást tett Tajvanon, hogy megvitassa a dezinformációt és a külföldi választási beavatkozást;

A külföldi beavatkozással szembeni összehangolt uniós stratégia szükségessége

1. mély aggodalmát fejezi ki a túlnyomórészt Oroszország és Kína által indított, az Európai Unió és tagállamai demokratikus működésének minden részét célba vevő külföldi beavatkozási és információmanipulációs kísérletek növekvő gyakorisága és egyre kifinomultabb jellege miatt;
2. üdvözli, hogy a Bizottság elnöke 2022. február 27-én bejelentette, hogy Unió-szerte betiltják az olyan orosz propagandaorgánokat, mint a Sputnik TV, az RT (korábban Russia Today) és más orosz dezinformációs szervezeteket, amelyek kizárólagos célja az uniós közvélemény és az uniós döntéshozók elerőtlenítése és megosztása; további intézkedésekre szólít fel e tekintetben;
3. kéri, hogy a Bizottság tegyen javaslatot egy többszintű, összehangolt és ágazatközi stratégiára és a megfelelő pénzügyi forrásokra, a társjogalkotók és a tagállamok pedig támogassák ezeket, azzal a céllal, hogy az EU-t és tagállamait megfelelő előrejelzési és rezilienciaépítési politikákkal és elrettentő eszközökkel lássák el, amelyek lehetővé teszik számukra a hibrid fenyegetések és a külföldi államok és nem állami szereplők által megszervezett támadások leküzdését; úgy véli, hogy ennek a stratégiának a következőkre kell épülnie:
  - a) közös terminológia és fogalom meghatározások, egységes módszertan, az eddig elfogadott jogszabályok értékelése és utólagos hatásvizsgálata, közös hírszerzési rendszer, a szóban forgó kérdések megértése és nyomon követése, beleértve a korai figyelmeztetéseket is, valamint a helyzetismeret;
  - b) konkrét szakpolitikai intézkedések – a civil társadalomnak nyújtott támogatáson keresztül is –, amelyek lehetővé teszik a rezilienciaépítést az uniós polgárok körében, összhangban a demokratikus értékekkel;
  - c) megfelelő zavarkezelési és védelmi képességek;
  - d) diplomáciai és elrettentő válaszlépések, beleértve a külföldi beavatkozás és befolyásolási műveletek – köztük a hibrid műveletek – elleni uniós eszköztárat is, a megfelelő intézkedések – pl. az elkövetők beazonosítása és megnevezése, szankciók és ellenintézkedések –, valamint a gyakorlatok cseréjét és a felelős állami magatartás nemzetközi normáinak előmozdítását célzó globális partnerségek révén;
4. hangsúlyozza, hogy a külföldi beavatkozás megelőzésére, felderítésére, elkövetőjének azonosítására, elhárítására és szankcionálására irányuló összes intézkedést úgy kell megtervezni, hogy az tiszteletben tartsa és előmozdítsa az alapvető jogokat, beleértve az uniós polgárok azon képességét is, hogy biztonságosan, névtelenül és cenzúra nélkül kommunikálhassanak, bármely külföldi szereplő indokolatlan beavatkozása nélkül;

2022. március 9., szerda

5. úgy véli, hogy ennek a stratégiának kockázatalapú, az egész társadalmat és a kormányzatot átfogó megközelítésen kell alapulnia, amely különösen a következő területekre terjed ki:

- a) az EU rezilienciájának kiépítése a helyzetismereten, a média- és információs műveltségen és az oktatások keresztül
- b) külföldi beavatkozás az online platformok felhasználásával;
- c) kritikus infrastruktúra és stratégiai ágazatok;
- d) külföldi beavatkozás a választási folyamatok során;
- e) a politikai tevékenységek külföldi szereplők általi burkolt finanszírozása;
- f) kiberbiztonság és a kibertámadásokkal szembeni reziliencia;
- g) az uniós tagállamok, intézmények, ügynökségek, küldöttségek és missziók védelme;
- h) beavatkozás globális szereplők segítségével az elit foglyul ejtésén, a nemzeti diaszpórákon, az egyetemeken és a kultúrán keresztül;
- i) elrettentés, felróhatóság és kollektív ellenintézkedések, beleértve a szankciókat is;
- j) globális együttműködés és multilateralizmus;

6. felszólítja különösen az EU-t és a tagállamokat arra, hogy Európa- és világszerte fokozzák az olyan testületek és szervezetek – például az agytrösztök és tényellenőrök – számára már elkülönített forrásokat és eszközöket, amelyek feladata a fenyegetések, köztük a dezinformáció súlyosságának nyomon követése és tudatosítása; kiemeli az EU tágabb stratégiai értelemben vett döntő szerepét; kéri, hogy intézményi szinten erősítsék meg az EU és a tagállamok előrejelzési kapacitásait és interoperabilitását, hogy biztosítsák a megbízható felkészültséget a külföldi információmanipuláció és beavatkozás előrejelzésére, megelőzésére és mérséklésére, megerősítsék az EU és tagállamai infrastruktúrájának védelmét, valamint hogy többoldalú együttműködést kezdeményezzenek annak érdekében, hogy közös megegyezést alakítsanak ki a kérdésben a megfelelő nemzetközi fórumokon; felkéri a Külügyi Tanácsot, hogy rendszeresen vitassa meg a külföldi beavatkozással kapcsolatos kérdéseket;

7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy túlnyomórészt a szélesebb nyilvánosság és a köztisztviselők sem ismerik fel a külföldi önkényuralmi rendszerek és más rosszindulatú szereplők felől napjainkban érkező fenyegetések súlyosságát, amelyek az európai társadalom minden szintjét és szektorát célba veszik, és az alapvető jogok és a hatóságok legitimitásának aláásására, a politikai és társadalmi széttagoltság elmélyítésére törekednek, és néha még életveszélyes kárt is okoznak az uniós polgároknak;

8. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincsenek olyan normák és megfelelő és hatékony intézkedések, amelyek azonosítják a külföldi beavatkozásokat és reagálnak azokra, ami vonzó a rosszindulatú szereplők számára, hiszen alacsony költségekkel, alacsony kockázattal és magas jutalommal számolhatnak, mivel jelenleg nagyon alacsony a kockázata annak, hogy tetteiket megtorolják;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy az új javaslatok előterjesztése előtt adott esetben végzett előzetes hatásvizsgálatba építse be a külföldi információmanipuláció és a beavatkozás szempontját, hogy az uniós politikai döntéshozatalban általánosan érvényesítse a külföldi beavatkozással és információmanipulációval szembeni fellépést; sürgeti az EKSZ-t és az Európai Bizottságot, hogy végezzenek rendszeres rezilienciavizsgálatokat, amelyek során értékelik a fenyegetések alakulását és az ezek által a jelenlegi jogszabályokra és szakpolitikákra gyakorolt hatást;

10. felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a közelmúltban létrehozott nemzeti intézményeket, például Ausztrália külföldi beavatkozás elleni országos koordinátorát, a finn kormányt és minisztériumokat támogató Biztonsági Bizottságot, Svédországban a Polgári Készenléti Ügynökséget, az új pszichológiai védelmi ügynökséget és a Nemzeti Kína Központot, Franciaország új országos ügynökségét, a Viginumot, Litvánia Nemzeti Kiberbiztonsági Központját és a Védelmi Minisztérium alatt működő stratégiai kommunikációs részlegét, valamint Tajvan ügynökségeket átfogó dezinformáció elleni koordinációs munkacsoportját, hogy megvizsgálja, mit lehet tanulni ezekből a bevált gyakorlatokból, és milyen mértékben lehetne hasonló ötleteket uniós szinten bevezetni; felkéri a Bizottságot, hogy támogassa az információk és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását e tekintetben; hangsúlyozza a proaktív megközelítés és eszközök fontosságát, beleértve a stratégiai kommunikációt is, mint az uniós és tagállami politikák szavakban és tettekben történő végrehajtásához szükséges alapvető tevékenységet; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő adattudományi képzést, és hozzon létre a Bizottságon belül egy, az információk manipulálásával foglalkozó egységes ellenőrző szervet;

2022. március 9., szerda

11. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a külföldi beavatkozás felderítésére, megelőzésére és elhárítására szolgáló jelenlegi uniós és nemzeti szintű jogszabályok és szakpolitikák számos hiányosságot és kiskaput tartalmaznak;

12. megjegyzi, hogy az EU számos olyan hosszú távú projektet és programot finanszíroz, amelyek a dezinformáció technológiai, jogi, pszichológiai és információs szinten történő leküzdésére összpontosítanak; felkéri az Európai Bizottságot, hogy értékelje e projektek és programok hatását és alkalmazhatóságát;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy Jourova mint a Bizottság értékekért és átláthatóságért felelős alelnökének irányítása alatt hozzon létre egy bizottsági munkacsoportot, amelynek feladata a meglévő jogszabályok és szakpolitikák felülvizsgálata a rosszindulatú szereplők által kihasználható hiányosságok azonosítása érdekében, és sürgeti a Bizottságot e hiányosságok megszüntetésére; hangsúlyozza, hogy ennek a struktúrájának együtt kell működnie más uniós intézményekkel és a tagállamokkal nemzeti, regionális és helyi szinten, és elő kell segítenie a bevált gyakorlatok cseréjét; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fontolják meg egy önálló és erőforrásokkal jól ellátott európai központ létrehozását, amely a beavatkozási fenyegetettséggel és a tájékoztatás integritásával foglalkozik, azonosítja, elemzi és dokumentálja az EU egészét érintő információmanipulációs műveleteket és beavatkozási fenyegetéseket, növeli a helyzetismeretet, egy speciális tudásközpontot alakít ki, amely a civil társadalommal, az üzleti szektorral, az uniós és a nemzeti intézményekkel folytatott egyeztetés platformjává válik, és tájékoztatja a nyilvánosságot, többek között a rendszerszintű fenyegetésekről szóló rendszeres jelentések révén; hangsúlyozza, hogy a beavatkozási fenyegetettséggel és a tájékoztatás integritásával foglalkozó új, független és erőforrásokkal jól ellátott európai központ kísérleti létrehozásának tisztázni és erősíteni kell az EKSZ és stratégiai kommunikációs részlegének szerepét, amelynek munkacsoportjai az EU diplomáciai szolgálatának stratégiai szerveként működnek, és meg kell előznie az egymást átfedő tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy az EKSZ stratégiai kommunikációs megbízatásának a meglévő és újonnan megjelenő közös fenyegetettségek elleni külső politikák kidolgozására, valamint a nemzetközi partnerekkel ezen a területen folytatott együttműködés fokozására kell összpontosítania; rámutat arra, hogy az EKSZ stratégiai kommunikációs részlege a beavatkozási fenyegetettséggel és a tájékoztatás integritásával foglalkozó új európai központtal és az új bizottsági munkacsoporttal szoros együttműködésben folytathatná ezt a munkát;

14. felszólítja az összes uniós intézményt és a tagállamokat, hogy hozzák olyan helyzetbe a civil társadalmat, hogy aktív szerepet játszhasson a külföldi beavatkozással szembeni fellépésben; felszólítja az európai társadalom minden szintjét és ágazatát, hogy hozzanak létre olyan rendszereket, amelyek reziliensebbé teszik a szervezeteket és a polgárokat a külföldi beavatkozással szemben, hogy képesek legyenek időben észlelni a támadásokat és a lehető leghatékonyabban elhárítani azokat, többek között az Unió alapjogi keretei között, átlátható és demokratikus módon folytatott oktatáson és figyelemfelhíváson keresztül; ebben az összefüggésben rámutat a Tajvan által alkalmazott bevált gyakorlatokra és az össztársadalmi megközelítésre; felszólítja a döntéshozókat, hogy biztosítsanak megfelelő eszközöket és külön finanszírozást a civil társadalom számára a külföldi befolyás tanulmányozásához, feltárásához és az ellene való küzdelemhez;

Az EU rezilienciájának kiépítése a helyzetismereten, a médiaműveltségen és az oktatások keresztül

15. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek és a tagállamoknak megbízható, szilárd és összekapcsolt rendszerekre van szükségük a demokratikus folyamatokba beavatkozni próbáló külföldi állami és nem állami szereplőkkel kapcsolatos incidensek felderítése, elemzése, nyomon követése és feltérképezése érdekében, hogy kialakuljon a helyzetismeret, és világosan megértsék, hogy az EU-nak és tagállamainak milyen típusú magatartást kell elretteneniük és kezelniük; rendszeres szociológiai kutatásokat és közvélemény-kutatásokat szorgalmaz, amelyek figyelemmel kísérik a rezilienciát és a médiaműveltséget, valamint a leggyakoribb dezinformációs narratívák társadalmi támogatottságát és megítélését;

16. hangsúlyozza, hogy ugyanilyen fontos, hogy az elemzés alapján szerzett felismerések ne maradjanak a külföldi beavatkozással foglalkozó szakemberek csoportjain belül, hanem azokat a lehetséges mértékig megosszák a szélesebb nyilvánossággal, különösen az érzékeny tisztségeket személyekkel, hogy mindenki tisztában legyen a fenyegetettségi mintákkal, és elkerülhesse a kockázatokat;

17. hangsúlyozza, hogy közös módszertant kell kidolgozni a helyzetismeret fejlesztésére, a korai figyelmeztetésre és a fenyegetettségértékelésre, a rendszerszintű bizonyítékok gyűjtésére és az információs környezet manipulációjának megfelelő idejű felderítésére, valamint ki kell dolgozni a támadások elkövetőinek technikai azonosítására vonatkozó szabványokat, például a tartalom hitelességére vonatkozóan, hogy biztosítsák a hatékony válaszlépést;

18. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a tagállamokkal együttműködve és a megfelelő nemzetközi fórumokon multilaterálisan tevékenykedve ki kell dolgoznia az EU által tapasztalt beavatkozásból eredő fenyegetés fogalmi meghatározását; hangsúlyozza, hogy ennek a fogalommeghatározásnak tükröznie kell azokat a taktikákat, technikákat, eljárásokat és eszközöket, amelyek a fenyegető állami és nem állami szereplők ma tapasztalható viselkedési mintáit jellemzik; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy vonja be az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét (FRA) annak biztosítása érdekében, hogy az uniós intézmények által alkalmazott fogalmi meghatározásokban ne legyenek diszkriminatív vagy méltánytalan fogalmak vagy elfogultságok;

2022. március 9., szerda

19. hangsúlyozza, hogy a nyilvános diplomácia és a stratégiai kommunikáció az EU külkapcsolatainak és az uniós demokratikus értékek védelmének alapvető elemét képezi; felszólítja az uniós intézményeket, hogy fejlesszék tovább és mozdítsák elő az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) StratCom részlegének fontos munkáját, valamint annak munkacsoportjait, az Európai Unió Helyzetelemző Központját (EU INTCEN) és a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoportot, az EU Katonai Törzsének Hírszerzési Osztályát, a sürgősségi riasztórendszert, valamint az EKSZ, a Bizottság és a Parlament között igazgatási szinten kialakult együttműködést, a Bizottság által vezetett dezinformáció elleni hálózatot, a Parlament dezinformáció elleni igazgatási munkacsoportját, valamint a NATO-val, a G7-országokkal, a civil társadalommal és a magánszektornal folytatott folyamatos együttműködést a hírszerzés, az elemzés, a bevált gyakorlatok megosztása és a külföldi információmanipulációval és beavatkozással kapcsolatos figyelemfelhívás terén; üdvözlí az Európai Számvevőszék „Az Uniót érintő dezinformáció: korlátozottan, de továbbra is árt” című, 09/2021. számú különjelentését; felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy tegyék közzé a Számvevőszék ajánlásainak végrehajtására vonatkozó részletes ütemtervet;

20. hangsúlyozza, hogy már jóval a választások, népszavazások vagy más fontos politikai folyamatok előtt Európa-szerte meg kell erősíteni az állandó nyomon követési erőfeszítéseket;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy az idevágó hírszerzési információk EU INTCEN-nel való megosztásán és a sürgősségi riasztórendszerben való részvételük javításán keresztül teljes mértékben használják ki ezeket az erőforrásokat; úgy véli, hogy még jobban meg kell erősíteni az EU és a NATO közötti elemzési és hírszerzési együttműködést, miközben átláthatóbbá és demokratikusan elszámoltathatóvá teszik az együttműködést, azáltal is, hogy az információkat rendszeresen megosztják a Parlamenttel;

22. üdvözlí a Bizottság elnökének, von der Leyennek a közös helyzetismereti központ létrehozására vonatkozó elképzelését, amellyel javítani kívánják a stratégiai előrejelzést és az EU nyílt stratégiai autonómiáját, ugyanakkor további pontosítást vár annak felépítéséről és feladatáról; hangsúlyozza, hogy egy ilyen központ létrehozásához aktív együttműködésre lenne szükség a Bizottság, az EKSZ, a Tanács, a Parlament és a nemzeti parlamentek megfelelő szolgálataival; megismétli azonban annak fontosságát, hogy el kell kerülni a párhuzamos munkavégzést és a meglévő uniós struktúrákkal való átfedéseket;

23. emlékeztet arra, hogy az EKSZ-t megerősített és világosan meghatározott megbízatással és a szükséges erőforrásokkal kell ellátni, hogy a stratégiai kommunikációval foglalkozó részleg, a munkacsoportok és az információelemzési részleg az általuk jelenleg vizsgált külföldi forrásokon túlmenően nyomon kövesse és kezelje az információmanipulációt és a beavatkozást, és kockázatalapú megközelítés alkalmazásával szélesebb földrajzi lefedettségre törekedjen; sürgősen kéri, hogy az EKSZ állítson fel megfelelő képességeket a Kínából kiinduló információmanipuláció és beavatkozás kezelésére, mégpedig egy külön távol-keleti munkacsoport felállításával; hangsúlyozza továbbá, hogy az EKSZ-ben, a tagállamokban és általában az uniós intézményekben jelentősen növelni kell a Kínával és más stratégiaileg fontos régiókkal kapcsolatos szakértelmet és nyelvi kapacitást, és fel kell használni a nyílt hozzáférésű hírszerzési forrásokat, amelyeket jelenleg nem használnak ki eléggé;

24. hangsúlyozza a széles körben terjesztett, versenyképes, pluralista média, a független újságírók, tényellenőrök és kutatók, valamint az erős közszolgálati média fontosságát az élénk és szabad demokratikus vita szempontjából; üdvözlí a független újságírók, tényellenőrök és kutatók szervezeteinek összefogására, képzésére és egyéb módon történő támogatására irányuló kezdeményezéseket Európa-szerte, és különösen a leginkább veszélyeztetett régiókban, mint amilyen kezdeményezés például a Digitális Média Európai Megfigyelőközpontja és a Demokráciáért Európai Alapítvány; mélyen sajnálja, hogy a Digitális Média Európai Megfigyelőközpontja nem számol be a balti államokról; üdvözlí azokat a kezdeményezéseket is, amelyek az újságírás és a tényellenőrzés könnyen felismerhető megbízhatósági mutatóinak megállapítására irányulnak, mint például a Riporterek Határok Nélkül kezdeményezése; felszólítja a Bizottságot, hogy lépjen fel a tömegmédia monopolisztikus tulajdonviszonyai ellen;

25. nagyra értékeli a nélkülözhetetlen kutatásokat, valamint a magánszemélyek, iskolák, egyetemek, médiaszervezetek, köztintézmények és civil társadalmi szervezetek által végzett számos kreatív és sikeres médiaműveltségi, digitális jártassággal kapcsolatos és figyelemfelhívó kezdeményezést;

26. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy rendeljenek uniós közfinanszírozási forrásokat a független tényellenőrök, a kutatók, a minőségi média és az újságírók, valamint az információmanipulációt és a beavatkozást vizsgáló, a digitális, média- és információs műveltséget és más, a polgárok felelősségvállalását szolgáló eszközöket előmozdító, valamint azt kutató nem kormányzati szervezetek számára, hogy miként lehet érdemben mérni a média- és információs műveltséggel kapcsolatos képzés, a figyelemfelhívás, a leleplezés és a stratégiai kommunikáció hatékonyságát;

27. kéri a professzionális és plurális média megerősítését annak biztosítása mellett, hogy a kiadók méltányos díjazásban részesüljenek tartalmaik internetes felhasználásáért; hangsúlyozza, hogy világszerte számos ország tesz lépéseket annak érdekében, hogy a média megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzen; megismétli az állandó uniós hírközlési alap

2022. március 9., szerda

létrehozására irányuló felhívását, és e tekintetben üdvözlí a NEWS-kezdeményezést, beleértve a 2021–2027-es Kreatív Európa programban a médiaszektor, valamint a média- és információs műveltség számára biztosított új finanszírozási lehetőségeket; megjegyzi azonban, hogy a finanszírozási források függő helyzetet teremthetnek, illetve hatással lehetnek a média függetlenségére; e tekintetben kiemeli a médiafinanszírozás átláthatóságának fontosságát; úgy véli, hogy a médiapluralizmus védelme érdekében nyilvánosságra kell hozni az arra vonatkozó információkat, hogy ki a médiavállalkozások tulajdonosa, adományozója, irányítója, tartalomszolgáltatója, és hogy ki fizet az újságírói tartalomért;

28. hangsúlyozza, hogy össze kell foglalni az információmanipulációval és az beavatkozással kapcsolatos elemzéseket, incidensjelentéseket és hírszerzési alapú nyilvános fenyegetettségértékeléseket, és ezeket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni; ezért javasolja egy uniós szintű adatbázis létrehozását az uniós és tagállami hatóságok által bejelentett külföldi beavatkozással kapcsolatos incidensekről; hangsúlyozza, hogy az ilyen incidensekkel kapcsolatos információkat adott esetben valamennyi uniós nyelven meg lehetne osztani a civil társadalmi szervezetekkel és a nyilvánossággal;

29. felszólítja az összes tagállamot, hogy a korai évektől kezdve a felnőttoktatásig építsék be tanterveikbe a médiaműveltséget és digitális jártasságot, valamint a demokráciáról, az alapvető jogokról, a közelmúlt történelméről és a világ ügyeiről szóló oktatást, a kritikus gondolkodást és a nyilvános részvételt, beleértve a tanárok és kutatók képzését is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a történelemoktatás és -kutatás támogatását azzal kapcsolatban, hogy a külföldi beavatkozás és a múltbeli totalitarizmus hogyan befolyásolta általában a társadalmat, és különösen a nagyszabású demokratikus eseményeket;

30. felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy minden közigazgatási szinten határozzák meg a beavatkozási próbálkozások kockázatának kitett ágazatokat, és biztosítsanak rendszeres képzést és gyakorlatokat az ezekben az ágazatokban dolgozó személyzet számára az beavatkozási próbálkozások felderítésével és elkerülésével kapcsolatban, és hangsúlyozza, hogy az ilyen erőfeszítések szempontjából előnyös lenne egy EU által kialakított szabványosított formátum; azt ajánlja, hogy az átfogó képzési modulokat az összes közalkalmazottnak is ajánlják fel; e tekintetben üdvözlí a Parlament igazgatása által a képviselőknek és a személyzetnek felkínált képzést; javasolja e képzés továbbfejlesztését;

31. hangsúlyozza, hogy a társadalom minden rétegében fel kell hívni a figyelmet a külföldi beavatkozásra; üdvözlí az EKSZ, a Bizottság és a Parlament igazgatása által tett kezdeményezéseket, például az újságírók, tanárok, véleményformálók, diákok, idős polgárok és látogatók számára Brüsszelben és valamennyi tagállamban offline és online szervezett képzési és tájékoztatási rendezvényeket, és javasolja ezek továbbfejlesztését;

32. felhívja a tagállamokat, az uniós közigazgatást és a civil társadalmi szervezeteket, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvben⁽¹³⁾ foglaltaknak megfelelően osszák meg egymással a média- és információs műveltséggel kapcsolatos képzés és tájékoztatás bevált gyakorlatait; felkéri az Európai Bizottságot, hogy a médiaműveltséggel foglalkozó szakértői csoporttal együttműködve szervezze meg ezeket a tapasztalatcseréket; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak gyorsan és megfelelően végre kell hajtaniuk a felülvizsgált irányelvet;

33. sürgeti az uniós intézményeket, hogy dolgozzanak ki etikai kódexet, amely iránymutatásul szolgál a hatóságok és a politikai képviselők számára a közösségimédia-plattformok és -hálózatok használata során; szükségesnek tartja az ilyen platformok és hálózatok felelős használatának ösztönzését a közsférőből kiinduló manipuláció és félretájékoztatás elleni küzdelem érdekében;

34. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy hajtsanak végre testre szabott, a diaszpórákat és kisebbségeket is bevonó figyelemfelhívó és média- és információs műveltségi programokat, és felhívja a Bizottságot, hogy a fordítási költségek csökkentése és a lehető legtöbb ember elérése érdekében hozzon létre egy rendszert a kisebbségi nyelveken készített anyagok egyszerű megosztására; arra kéri a régiókat és az önkormányzatokat, hogy vállaljanak vezető szerepet, mivel fontos, hogy a vidéki területeket és a demográfiai csoportokat is elérjék;

35. hangsúlyozza, hogy a külföldi beavatkozási kísérletekre adott alapvető válasz azoknak a fő célcsoportoknak a védelme, amelyeket a beavatkozás támad; hangsúlyozza, hogy összehangolt uniós jogi kereteken keresztül célzott fellépésre van szükség a nemeket, LMBTIQ+ személyeket, kisebbségeket és menekülteket érintő kérdésekkel kapcsolatos dezinformáció és gyűlöletbeszéd terjesztése ellen; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és hajtson végre stratégiákat azon személyek és csoportok finanszírozásának megakadályozására, akik a társadalom megosztása érdekében aktívan terjesztik az információmanipulációt, illetve részt vesznek abban, amely gyakran a fent említett csoportok és témák ellen irányul; pozitív kommunikációs kampányokat sürget ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban, és hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő képzés szükségességét;

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

2022. március 9., szerda

36. elismeri, hogy a nemi alapú dezinformációs támadásokat és kampányokat gyakran egy tágabb politikai stratégia keretében használják fel a demokratikus folyamatokban való egyenlő részvétel aláásására, különösen a nők és az LMBTIQ személyek esetében; hangsúlyozza, hogy az LMBTIQ személyekkel kapcsolatos dezinformáció az online és offline térben egyaránt a gyűlöletet táplálja, és életeket veszélyeztet; kéri, hogy interszekcionális szemlélettel végezzék az online dezinformációval kapcsolatos kutatásokat, és felügyeljék a platformok által a nemi alapú online dezinformációs kampányokra válaszul bevezetett változtatásokat; kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a nemi alapú dezinformációra olyan korai előrejelző rendszerek létrehozása révén, amelyeken keresztül a nemi alapú dezinformációs kampányokat jelteni és azonosítani lehet;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó média- és információs műveltségi stratégiát, különös tekintettel az információmanipuláció elleni küzdelemre;

38. üdvözi a dezinformáció elleni küzdelemmel és a digitális jártasság oktatáson és képzésen keresztül történő előmozdításával foglalkozó szakértői csoport létrehozását, amely egyéb feladatok mellett a kritikus gondolkodásra, a tanárképzésre, a megtévesztés megelőzésére és leleplezésére, a tényellenőrzésre, valamint a diákok bevonására fog összpontosítani; felszólítja a Bizottságot, hogy ossza meg a szakértői csoport munkájának eredményeit, és hajtsa végre következtetéseit;

39. hangsúlyozza a stratégiai kommunikáció fontosságát a leggyakoribb demokráciaellenes narratívák elleni fellépésben; szorgalmazza az Európai Unió stratégiai kommunikációjának javítását annak érdekében, hogy növelje elérését mind a polgárok felé, mind pedig külföldön; hangsúlyozza, hogy minden demokratikus szervezetnek meg kell védenie a demokráciát, fenn kell tartania a jogállamiságot, és közös felelősségük, hogy az általuk előnyben részesített nyelveken és platformokon kapcsolatba lépjenek a polgárokkal;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatban biztosítsanak hatékony nyilvános kommunikációs kampányokat a pontos és időszerű információk terjesztése érdekében, hogy ellensúlyozzák a félretájékoztatást, különösen a vakcinákkal kapcsolatban;

41. mély aggodalmát fejezi ki a főként Moszkvából, Pekingből és Ankarából kiinduló külföldi állami propaganda terjedése miatt, amelyet lefordítanak a helyi nyelvekre, például az RT, a Sputnik, az Anadolu, a CCTV, a Global Times, a Xinhua, a TRT World vagy a Kínai Kommunista Párt által támogatott, újságírásnak álcázott médiatartalmakban, és újságokkal együtt terjesztenek; fenntartja, hogy az ilyen csatornák nem tekinthetők valódi médiának, és ezért nem élvezhetik a demokratikus médiát megillető jogokat és védelmet; ugyanennyire aggódik amiatt, hogy ezek a narratívák hogyan terjedtek el a valódi újságírói termékekben; hangsúlyozza, hogy fel kell hívni a figyelmet az orosz és kínai dezinformációs kampányokra, amelyek célja a demokratikus értékek megkérdőjelezése és az EU megosztása, mivel ezek a kampányok jelentik a dezinformáció fő forrását Európában; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kezdeményezzen tanulmányt a médiára vonatkozó minimumkövetelményekről, amely alapján a jogsértések esetén esetleg visszavonhatják az engedélyeket; felkéri a Bizottságot, hogy a tanulmány megállapításait építse be a készülő jogszabályokba, például a médiaszabadságról szóló esetleges jogszabályba; megjegyzi, hogy a külföldi beavatkozó szereplők megtévesztő módon újságíróknak adhatják ki magukat; úgy véli, hogy ilyen esetekben lehetővé kell tenni az adott személy vagy szervezet szankcionálását, például a sajtóeseményekről való kizárással vagy a médiaakkreditáció visszavonásával;

42. mély aggodalmát fejezi ki az újságírók, emberi jogi aktivisták és más, külföldi beavatkozást felfedő személyek elleni támadások, zaklatások, erőszak és fenyegetések miatt, amelyek alááshatják függetlenségüket is; felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő konkrét és ambiciózus javaslatokat mindezen személyek biztonsága érdekében, beleértve a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek (SLAPP) elleni eszközt, valamint gazdasági, jogi és diplomáciai támogatást is, ahogyan azt az európai demokráciáról szóló cselekvési terv keretében bejelentették; üdvözi e tekintetben az újságírók és más médiaszakemberek védelmének, biztonságának és szerepvállalásának az Európai Unióban történő biztosításáról szóló, 2021. szeptember 16-i (EU) 2021/1534 bizottsági ajánlást⁽¹⁴⁾; felszólítja a tagállamokat, hogy jogalkotási és nem jogalkotási eszközökkel hatékonyan védjék meg az újságírókat és más médiaszakembereket;

43. hangsúlyozza, hogy be kell vonni a stratégiai döntésekért felelős helyi és regionális döntéshozókat a hatáskörükbe tartozó területeken, például az infrastruktúra, a kiberbiztonság, a kultúra és az oktatás területén; hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális politikusok és hatóságok gyakran már korai szakaszban felismerhetik az aggasztó fejleményeket, és hangsúlyozza, hogy a megfelelő ellenintézkedések meghatározásához és végrehajtásához gyakran helyi ismeretekre van szükség;

⁽¹⁴⁾ HL L 331., 2021.9.20., 8. o.

2022. március 9., szerda

44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan kommunikációs csatornákat, és alakítsanak ki olyan platformokat, ahol a vállalatok, a nem kormányzati szervezetek és a magánszemélyek, köztük a diaszpórák tagjai egyszerűen bejelenthetik az eseteket, amikor információmanipuláció vagy beavatkozás áldozatává váltak; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a támadások áldozataivá vált és a támadásokról tudomással bíró vagy nyomás alá helyezett személyeket;

Külföldi beavatkozás az online platformok felhasználásával

45. üdvözli a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódex javasolt felülvizsgálatát, valamint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra, a digitális piacokról szóló jogszabályra és az európai demokráciáról szóló cselekvési tervhez kapcsolódó egyéb intézkedésekre vonatkozó javaslatokat, amelyek hatékony eszközök lehetnek a külföldi beavatkozás elleni küzdelemben; azt ajánlja, hogy e szövegek végső olvasatakor vegyék figyelembe az e szakasz további részeiben ismertetett szempontokat;

46. hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát nem szabad olyan módon félreértelmezni, hogy szabad olyan online tevékenységeket folytatni, amelyek az offline is törvénytellenesek, mint például a zaklatás, a gyűlöletbeszéd, a faji megkülönböztetés, a terrorizmus, az erőszak, a kémkedés és a fenyegetések; hangsúlyozza, hogy a platformoknak nemcsak a működésük helye szerinti ország törvényeit kell betartaniuk, hanem különösen a káros online tartalmakkal kapcsolatos szerződési feltételeket is; felszólítja a platformokat, hogy fokozzák a jogellenes tartalom újbóli megjelenésének megakadályozására irányuló erőfeszítéseket, amely megegyezik a jogellenesnek minősített és eltávolított tartalommal;

47. hangsúlyozza, hogy mindenekelőtt tovább kell vizsgálni az online dezinformáció és a külföldi beavatkozás terjedését, és hogy uniós szintű jogszabályokkal kell biztosítani a jelentősen megnövelt és érdemi átláthatóságot, nyomon követést és elszámoltathatóságot az online platformok által végzett műveletek tekintetében, valamint biztosítani kell az adatokhoz való hozzáférést a jogosult hozzáférést kérők számára, különösen az algoritmusokkal és az online hirdetésekkel kapcsolatban; felszólítja a közösségi média vállalkozásokat, hogy vezessenek nyilvántartást a hirdetésekről;

48. olyan szabályozást és intézkedéseket szorgalmaz, amely arra kötelezi a platformokat, különösen a társadalomra rendszerszintű kockázatot jelentő platformokat, hogy végezzék el a rájuk háruló feladatokat az információmanipuláció és a beavatkozás csökkentése érdekében, például olyan címkék használatával, amelyek jelzik a felhasználói fiókok mögött álló valódi szerzőket, továbbá azzal, hogy elszigetelik a dezinformáció terjesztésére rendszeresen használt vagy a platform általános szerződési feltételeit rendszeresen megszegő fiókokat, felfüggesztik és – szükség esetén egyértelmű jogszabályok alapján – törlik az összehangolt beavatkozási kampányokhoz használt álfiókokat, illetve demonetizálják a dezinformációt terjesztő oldalakat, az algoritmusait, hirdetési modelljeit, ajánlórendszereit és mesterséges intelligencia technológiáik hatásaiból eredő beavatkozási kockázatokat mérséklő intézkedéseket dolgoznak ki, valamint mind a posztokban, mind a kommentekben megjelölik a dezinformációs tartalmakat; emlékeztet arra, hogy ezeket az intézkedéseket átlátható és elszámoltatható módon kell végrehajtani;

49. kéri a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe a 2021 júniusában elfogadott „Council of Europe Guidance Note on Best practices towards effective legal and procedural frameworks for self-regulatory and co-regulatory mechanisms of content moderation” [Az Európa Tanács iránymutatása az önszabályozó és társszabályozó tartalommoderációs mechanizmusok hatékony jogi és eljárási kereteinek megteremtését célzó bevált gyakorlatokról] című dokumentumot;

50. az általános adatvédelmi rendelet⁽¹⁵⁾ teljes körű és hatékony végrehajtását szorgalmazza, amely korlátozza a platformok által a felhasználókról tárolható adatok mennyiségét és felhasználási idejét, különösen a nagyon személyes és/vagy érzékeny adatokat használó platformok és alkalmazások, például az üzenetküldő, egészségügyi, pénzügyi és társkereső alkalmazások, valamint a kis vitafórumok esetében; kéri a kapuőrplatformokat, hogy tartózkodjanak a személyes adatoknak a kapuőr által kínált bármely egyéb szolgáltatásból származó személyes adatokkal vagy harmadik fél által nyújtott szolgáltatásokból származó személyes adatokkal történő összevonásától, tegyék ugyanolyan egyszerűvé az adatok tárolásának és megosztásának megtagadását, mint amilyen egyszerű a hozzájárulás megadása, valamint a felhasználók számára tegyék lehetővé annak eldöntését, hogy szeretnének-e célzott, személyre szabott online hirdetéseket kapni; üdvözli a politikai hirdetések mikrotargetálási technikáinak – különösen, de nem kizárólagosan az érzékeny személyes adatokon, például etnikai származáson, vallási meggyőződésen vagy szexuális irányultságon alapuló mikrotargetálási technikák – betiltására irányuló valamennyi erőfeszítést, és kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg a mikrotargetálás tilalmának kiterjesztését a tematikus hirdetésekre is;

51. olyan kötelező erejű uniós szabályokat szorgalmaz, amelyek megkövetelik a platformoktól, hogy együttműködjenek az illetékes hatóságokkal rendszereik rendszeres tesztelése, valamint az információmanipuláció, a beavatkozás és a szolgáltatásaik használatából eredő sebezhetőség kockázatának azonosítása, értékelése és mérséklése érdekében, beleértve

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2022. március 9., szerda

azt is, hogy szolgáltatásai kialakítása és irányítása hogyan járul hozzá ehhez a kockázathoz; olyan kötelező erejű uniós szabályok bevezetését szorgalmazza, amelyek kötelezik a platformokat olyan rendszerek létrehozására, amelyek nyomon követik szolgáltatásai használatának módját, például országonkénti áttekintésben valós időben nyomon követik a legmeghatározóbb és legnépszerűbb posztokat, hogy felderítsék az információmanipulációt és a beavatkozást, és jelezzék az illetékes nemzeti és európai hatóságok felé a gyanús beavatkozást, valamint növeljék azon szereplők költségeit, akik lehetővé teszik, hogy szemet hunyjanak ilyen jellegű és a rendszereik által elősegített cselekmények felett;

52. felszólítja az online platformokat, hogy különítsenek el megfelelő forrásokat a káros külföldi beavatkozás megelőzésére, valamint arra, hogy jobb munkakörülményeket, pszichológiai ellátást és méltányos fizetést biztosítsanak a tartalommoderátorok számára; felszólítja a nagy közösségi médiaplatformokat, hogy nyújtsanak be részletes, országonkénti jelentéseket az országon belüli tényellenőrzésre, kutatási tevékenységekre és tartalommoderálásra fordított erőforrásokról, beleértve az egyes nyelveken rendelkezésre álló humán és mesterséges intelligencia kapacitásokat, valamint a helyi civil társadalommal folytatott együttműködést; hangsúlyozza, hogy e platformoknak fokozniuk kell a dezinformáció kezelésére irányuló erőfeszítéseiket az EU kisebb és kereskedelmileg kevésbé jövedelmező piacain;

53. felszólítja a közösségi média platformokat, hogy szolgáltatásai, eszközeik és felügyeleti mechanizmusai kialakítása során, valamint a nagyobb átláthatóságot és biztonságosabb online környezetet célzó intézkedésekben a használt nyelvtől függetlenül teljes mértékben tartsák tiszteletben valamennyi uniós polgár egyenlőségét; hangsúlyozza, hogy ez nemcsak az összes hivatalos nemzeti és regionális nyelvre vonatkozik, hanem az Unión belüli jelentős diaszporák nyelveire is; hangsúlyozza, hogy ezeket a szolgáltatásokat a hallássérültek számára is hozzáférhetővé kell tenni;

54. kéri, hogy mind a platformok felhasználói számára, mind pedig a tartalom metaadataiban érthetően és olvashatóan címkézzék meg a mélykamukat, hogy javítsák azok nyomon követhetőségét a keresők és tényellenőrök számára; e tekintetben üdvözli a tartalom hitelességének és nyomon követhetőségének javítását célzó kezdeményezéseket, például a vízjeltek és hitelesítési szabványok kidolgozását, valamint a globális szabványok bevezetését;

55. kéri, hogy szabályozzák az olyan szolgáltatásokat, amelyek közösségi média manipulációs eszközöket és szolgáltatásokat kínálnak, például mesterséges aktivitással vagy álprofilokkal fellendítik egyes fiókok vagy tartalmak elérését; hangsúlyozza, hogy ennek a szabályozásnak a jelenlegi gyakorlatok és a kapcsolódó kockázatok alapos értékelésén kell alapulnia, és meg kell akadályoznia, hogy ezeket a szolgáltatásokat rosszindulatú szereplők politikai beavatkozásra használják fel;

56. hangsúlyozza, hogy az online tartalmak és fiókok mögött álló valódi természetes vagy jogi személyek – különösen a hirdetni kívánók – tekintetében átláthatóságra van szükség; felszólítja a platformokat, hogy vezessenek be mechanizmusokat különösen az összehangolt befolyásoló műveletekhez kapcsolódó hiteltelen felhasználói fiókok felderítésére és felfüggesztésére; hangsúlyozza, hogy ezek a gyakorlatok nem akadályozhatják, hogy az interneten élni lehessen az anonimitás lehetőségével, ami döntő fontosságú az újságírók, az aktivisták, a marginalizált közösségek és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek (pl. az informátorok, másként gondolkodók és az autokratikus rezsimek politikai ellenfelei) védelme szempontjából, és teret kell engedni a satirikus és humoros fiókoknak;

57. hangsúlyozza, hogy a tartalmak eltávolításával kapcsolatos nagyobb felelősség nem vezethet a jogszerű tartalmak önkényes eltávolításához; óvatosságra int a valós személyek fiókjainak teljes felfüggesztésével, illetve az automatizált szűrők tömeges alkalmazásával kapcsolatban; aggodalommal veszi tudomásul a platformoknak a választott tisztviselők fiókjainak letiltására irányuló önkényes döntéseit; hangsúlyozza, hogy e fiókokat csak a demokratikus értékeken alapuló egyértelmű jogszabályok alapján szabadna megszüntetni, amelyeket az üzleti politikába is át kell ültetni és független demokratikus felügyelet mellett kell érvényesíteni, valamint hogy a fellebbezéshez való jogot teljesen átlátható folyamatnak kell lefednie;

58. olyan kötelező erejű szabályokat szorgalmaz, amelyek megkövetelik a platformoktól, hogy könnyen hozzáférhető kommunikációs csatornákat hozzanak létre azon személyek vagy szervezetek számára, akik jogellenes tartalmat, szerződési feltételek megsértését, dezinformációt, külföldi beavatkozást vagy manipulációt kívánnak bejelenteni, adott esetben lehetővé téve a megvádolt személyek számára, hogy a korlátozó intézkedések meghozatala előtt reagáljanak, valamint pártatlan, átlátható, gyors és hozzáférhető vissza- és továbbutalási és fellebbezési eljárások kialakítását szorgalmazza mind az online közzétett tartalmak áldozatai, a tartalmat bejelentők, mind pedig az olyan személyek vagy szervezetek számára, akiket érint a címkézésre, a láthatóság korlátozására, a hozzáférés letiltására vagy a fiókok felfüggesztésére, illetve a reklámbevételekhez való hozzáférés korlátozására vonatkozó döntés; azt ajánlja, hogy a közösségimédia-platformok jelöljenek ki minden tagállam számára külön kapcsolattartót, és minden tagállamban minden fontos választásra alakítsanak munkacsoportokat;

2022. március 9., szerda

59. jogalkotási szabályokat szorgalmaz, amelyek biztosítják az átláthatóságot a felhasználók és a nyilvánosság számára, például a platformokat nyilvános és könnyen kereshető archívumok létrehozására kötelezik, amely az online hirdetések mellett tartalmazza azt is, hogy kiket céloznak meg és ki fizet értük, továbbá a moderált és törölt tartalmakat; önszabályozó intézkedéseket alakítanak ki, továbbá átfogó és érdemi hozzáférést biztosítanak az algoritmusok tervezésével, használatával és hatásával kapcsolatos információkhoz az illetékes nemzeti hatóságok, a tudományos intézményekben dolgozó ellenőrzött kutatók, a média, a civil társadalmi szervezetek és a közérdeket képviselő nemzetközi szervezetek számára; úgy véli, hogy harmonizálni kellene e könyvtárak mérőszámait, hogy lehetővé tegyék a platformok közötti elemzést és csökkentsék a platformok adminisztratív terheit;

60. szorgalmazza azon üzleti modellek megszüntetését, amelyek azon a törekvésen alapulnak, hogy az emberek minél hosszabb időt töltsenek a platformokon, és ezt számukra vonzó tartalmak felkínálásával érik el; felhívja a jogalkotókat és a platformokat, hogy emberi moderátorok és külső ellenőr segítségével biztosítsák, hogy az algoritmusok ne népszerűsítsék a jogellenes, szélsőséges, megkülönböztető vagy radikalizáló tartalmakat, hanem inkább a nézőpontok sokféleségét kínálják a felhasználóknak, ugyanakkor helyezték előtérbe és népszerűsítsék a tényeket és a tudományos alapú tartalmakat, különösen az olyan fontos társadalmi kérdésekben, mint a közegészségügy és az éghajlatváltozás; úgy véli, hogy az elkötelezettségen alapuló és függőséget okozó rangsorolási rendszerek rendszerszintű fenyegetést jelentenek társadalmunkra nézve; kéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon az árszétönzők jelenlegi kérdésével azokon a területeken, ahol a megosztó tartalmú, erősen célzott hirdetésekért gyakran sokkal alacsonyabb árat fizetnek ugyanannyi megtekintésért, mint a kevésbé célzott, társadalmilag integráló tartalmú hirdetésekért;

61. szorgalmazza az algoritmusok módosítását a hiteltelen fiókokból és csatornákból származó, a káros külföldi információmanipuláció terjedését mesterségesen elősegítő tartalmak ösztönzésének megállítására érdekében; az algoritmusok olyan módosítását szorgalmazza, hogy azok ne ösztönözzék a megosztó és haragot keltő tartalmakat; hangsúlyozza, hogy az Uniónak olyan intézkedéseket kell bevezetnie, amelyek jogilag előírják a közösségimédia-vállalatok számára, hogy a dezinformáció észlelésekor a lehető legnagyobb mértékben megakadályozzák a dezinformáció felerősítését, valamint hogy a platformokra nézve következményekkel jár, ha nem tesznek eleget a dezinformáció megszüntetésére vonatkozó követelménynek;

62. hangsúlyozza, hogy javítani kell a tesztelési szakaszt, valamint szisztematikusan felül kell vizsgálni az algoritmusok következményeit, beleértve azt is, hogy hogyan alakítják a közbeszédet, hogyan befolyásolják a politikai eredményeket, és hogyan rangsorolják a tartalmat; hangsúlyozza, hogy ennek a felülvizsgálatnak meg kell vizsgálnia, hogy a platformok képesek-e teljesíteni a szerződési feltételeikben ígért garanciákat, és hogy rendelkeznek-e megfelelő biztosítékokkal a platformjaikon bemutatott tartalmak manipulálását célzó nagyléptékű, összehangolt hiteltelen magatartás megakadályozására;

63. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy reklámbevétel formában évente átlagosan 65 millió EUR áramlik az európai polgárokat célba vevő, mintegy 1 400 dezinformációs weboldalra⁽¹⁶⁾; hangsúlyozza, hogy olykor akár közintézmények online hirdetései az érintett hirdető bejegyzése vagy akár tudta nélkül nagy számban jelennek meg a rosszindulatú, gyűlöletbeszédet és dezinformációt népszerűsítő weboldalakon, és így finanszírozzák azokat; megjegyzi, hogy öt vállalat – köztük a Google Ads – fizeti e hirdetési bevételek 97 %-át, és ők felelnek az állományukban szereplő kiadók weboldalainak kiválasztásáért, és így jogukban áll eldönteni, hogy mely tartalmak monetizáltak, és melyek nem; elfogadhatatlannak tartja, hogy a hirdetési pénzeket elosztó algoritmusok fekete dobozként működnek a nyilvánosság számára; arra kéri a Bizottságot, hogy a versenypolitika és a trösztellenes jogszabályok kínálta eszközöket kihasználva gondoskodjon egy működőképes piacról, és számolja fel ezt a monopóliumot; kéri ezeket a szereplőket, hogy akadályozzák meg, hogy a dezinformációs weboldalakat az ő hirdetési szolgáltatásaikból finanszírozzák; gratulál azoknak a szervezeteknek, amelyek elkötelezettek az ezzel a kérdéssel kapcsolatos tájékoztatás mellett; hangsúlyozza, hogy a hirdetőknak joguk van tudni és dönteni arról, hogy hirdetésüket hol helyezik el, és melyik közvetítő kezelte az adataikat; olyan közvetítői eljárás létrehozását kéri, amely lehetővé teszi a hirdető számára, hogy visszatérítést kapjanak, ha a hirdetéseket olyan weboldalakon helyezik el, amelyek elősegítik a dezinformációt;

64. hangsúlyozza, hogy a dezinformáció visszaszorítását célzó aktualizált gyakorlati kódex, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály, a digitális piacokról szóló jogszabály és az európai demokráciáról szóló cselekvési terv az elfogadásukat követően megköveteli egy hatékony áttekinthető, értékelő és szankcionálási mechanizmus bevezetését, hogy nemzeti és uniós szinten rendszeresen értékelni lehessen végrehajtásukat, hogy késedelem nélkül azonosítani és orvosolni lehessen a joghézagokat, és hogy szankcionálják a kötelezettségvállalások helytelen alkalmazását és alkalmazásuk elmulasztását; e tekintetben erős és erőforrásokkal megfelelően ellátott digitális szolgáltatási koordinátorok kinevezését kéri az egyes tagállamokban, valamint elegendő forrást kér az Európai Bizottság végrehajtási ága számára a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály alapján ráruházott feladatok végrehajtásához; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy az online platformokat a Bizottság által hitelesített független ellenőrzéseknek vessék alá; megjegyzi, hogy az ellenőrzőket a függetlenségük biztosítása érdekében nem finanszírozhatják az egyes platformok;

⁽¹⁶⁾ https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/232164/revised_Agenda%20item%207_Clar%20Melford_GDI_Deck_EU-Ad-funded_Di-sinfo.pdf

2022. március 9., szerda

65. e tekintetben kéri, hogy társszabályozás útján határozzák meg azokat az objektív fő teljesítménymutatókat (KPI-k), amelyek biztosítják a platformok által tett intézkedések ellenőrizhetőségét, valamint azok hatásait; hangsúlyozza, hogy e fő teljesítménymutatóknak olyan országspecifikus mérőszámokat kell tartalmazniuk, mint a dezinformáció által megcélzott közönség, az elkötelezettség (átkattintási arány stb.), az országon belüli tényellenőrzési és kutatási tevékenységek finanszírozása, valamint az országon belüli civil társadalmi kapcsolatok kiterjedtsége és erőssége;

66. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a dezinformációra vonatkozó gyakorlati kódex felülvizsgálata nem átlátható, mivel a vita nagyrészt csak a magánszektor és az Európai Bizottság bevonásával zajlott; sajnálja, hogy az Európai Parlamenttel, különösen az EU demokratikus folyamataiba történő külföldi beavatkozással foglalkozó különbizottsággal és néhány más kulcsfontosságú érdekelt féllel nem konzultáltak megfelelően a gyakorlati kódex felülvizsgált változatának kidolgozása során;

67. sajnálja, hogy a gyakorlati kódex továbbra is önszabályozó jellegű, mivel az önszabályozás nem elegendő a nyilvánosságnak a beavatkozási és manipulációs kísérletekkel szembeni védelméhez; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a dezinformációról szóló aktualizált gyakorlati kódex nem biztos, hogy választ tud adni az előttünk álló kihívásokra; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gyakorlati kódex megerősítését célzó iránymutatás nagymértékben a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra irányuló bizottsági javaslatra támaszkodik; kéri, hogy mielőbb tegyenek lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a gyakorlati kódex kötelező érvényű kötelezettségvállalásokat tartalmazzon a platformok számára, hogy az EU a következő helyi, regionális, nemzeti és európai választások előtt felkészült legyen;

68. felszólítja az EU-t, hogy védje és ösztönözze a technológiai közösségen belüli párbeszédet és a közösségi platformok magatartásáról és stratégiáiról folytatott információcserét; úgy véli, hogy csak egy nyitott technológiai közösség képes arra, hogy megerősítse a közvéleményt a támadásokkal, a manipulációval és a beavatkozással szemben; szorgalmazza annak vizsgálatát, hogy a dezinformációval kapcsolatban létre lehetne-e hozni egy köz-magán információmegosztó és -elemző központot (ISAC), amelynek tagjai a fenyegetettségi osztályozás alapján nyomon követhetnek, címkézhetnek és megoszthatnak a dezinformációs tartalmakra és azok terjesztőire vonatkozó fenyegetettségi információkat; úgy véli, hogy ez információval szolgálhatna az Európai Unió Gyors Tájékoztatási Rendszer és a G7 gyorsreagálási mechanizmus számára, valamint a kisebb, kevesebb erőforrással rendelkező szereplők számára is előnyös lenne; kéri továbbá, hogy a káros tartalmak demonetizálása céljából vezessenek be egy iparági szintű, hirdetési és online monetizációs szolgáltatásokra vonatkozó dezinformációs előírást, amelyet az online fizetési rendszereknek és az e-kereskedelmi platformoknak is alkalmazniuk kellene, és amelyet harmadik félnek kellene ellenőriznie;

69. hangsúlyozza, hogy a kódexnek a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály hatálybalépéséig hatékony eszközként kell működnie; úgy véli, hogy a kódexnek a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály egyes kötelezettségeit előre kellene hoznia, és köteleznie kellene az aláírókat a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály számos rendelkezésének végrehajtására a kutatók és a szabályozók adatokhoz való hozzáférése, valamint a hirdetések átláthatósága tekintetében, beleértve az algoritmusok és az ajánlórendszerek átláthatóságát is; sürgeti az aláíró feleket, hogy független ellenőrről auditáltassák az e kötelezettségeknek való megfelelést, és kéri, hogy ezeket az ellenőrzési jelentéseket tegyék közzé;

70. sajnálja, hogy a kódex betartásának ellenőrzésére irányuló folyamat nem átlátható, valamint sajnálja a kódex felülvizsgálatának időzítését, amelyet az INGE-különbizottság munkájának befejezése előtt fognak végezesíteni; megjegyzi, hogy legalább az ülések napirendjét, a záró feljegyzéseket és a jelenléti listákat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni; sürgeti az aláírókat, hogy tegyenek tanúbizonyságot az Európai Parlamentben a kódexszel kapcsolatos kötelezettségvállalásokról, valamint arról, hogy hogyan hajtották és hajtják majd végre ezeket a kötelezettségvállalásokat;

71. úgy véli, hogy a független médiaszabályozóknak – például az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának – döntő szerepe lehet a kódex ellenőrzésében és végrehajtásában;

72. üdvözlözi a kódex megerősítéséről szóló bizottsági iránymutatásban előirányzott munkacsoport létrehozására irányuló javaslatot; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság kérje fel az Európai Parlament, a nemzeti szabályozó hatóságok és más érdekelt felek – köztük a civil társadalom és a kutatói közösség – képviselőit, hogy vegyenek részt ebben a munkacsoportban;

Kritikus infrastruktúra és stratégiai ágazatok

73. úgy véli, hogy az összekapcsolt és határokon átnyúló jellegükből adódóan a kritikus infrastruktúrák egyre inkább ki vannak téve a külső beavatkozásoknak, és úgy véli, hogy a jelenleg érvényben lévő keretet felül kell vizsgálni; üdvözlözi ezért a Bizottság új irányelvre irányuló javaslatát, amelynek célja az Európai Unióban alapvető szolgáltatásokat nyújtó kritikus fontosságú szervezetek rezilienciájának növelése;

74. ajánlja, hogy a tagállamok tartsák fenn előjogukat a kritikus fontosságú szervezetek azonosítására, ugyanakkor megállapítja, hogy uniós szintű koordinációra van szükség az alábbiak érdekében:

a) a több szereplő által használt kapcsolati és kommunikációs csatornák megerősítése, többek között az uniós missziók és műveletek általános biztonsága érdekében;

2022. március 9., szerda

- b) a kritikus fontosságú szervezetek rezilienciájával foglalkozó csoporton keresztül a tagállamok illetékes hatóságainak támogatása, biztosítva az érdekelt felek sokrétű részvételét, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k), a civil társadalmi szervezetek és a szakszervezetek érdemi bevonását;
- c) a bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása nemcsak a tagállamok között, hanem regionális és helyi szinten a kritikus infrastruktúrák tulajdonosai és üzemeltetői között is, beleértve a Nyugat-Balkánt is, többek között az ügynökségek közötti kommunikáció révén, annak érdekében, hogy a szóban forgó fejleményeket korai szakaszban azonosítsák, és megfelelő ellenintézkedéseket dolgozzanak ki;
- d) a kritikus infrastruktúrák elleni kibertámadásokra való reagálásra irányuló közös stratégia végrehajtása;

75. ajánlja, hogy a kritikus fontosságú szervezetek listáját ki lehetne terjeszteni a kritikus választási infrastruktúrákra és oktatási rendszerekre is, mivel ezek alapvető fontosságúak az EU és tagállamai működésének és stabilitásának biztosításában, és a jövőben rugalmasságot kellene biztosítani a védendő új stratégiai ágazatoknak a listára történő felvétele során;

76. átfogó uniós megközelítést sürget a választási folyamatokat érintő hibrid fenyegetések problémájának kezelésére, valamint a tagállamok közötti koordináció és együttműködés javítására; felszólítja a Bizottságot, hogy a választásokkal összefüggésben kritikusan értékelje a platformoktól és az adatinfrastruktúrától való függőséget; úgy véli, hogy hiányzik a magánszektor ezen intézmények számára ahhoz, hogy szigorú demokratikus felügyelet mellett a legkorszerűbb elemzéseket készíthessék el, ami az alapvető jogok tiszteletben tartása érdekében nem zárhatja ki, hogy az FRA előzetes értékelést végezzen;

77. javasolja, hogy a javasolt irányelvből eredő kötelezettségeknek, beleértve az uniós és tagállami szintű fenyegetettségek, kockázatok és sebezhetőségek értékelését is, tükrözniük kell a legújabb fejleményeket, és azokat az EKSZ INTCEN központjával közösen a Közös Kutatóközpontnak kell elvégeznie; hangsúlyozza, hogy elegendő erőforrást kell biztosítani ezen intézmények számára ahhoz, hogy szigorú demokratikus felügyelet mellett a legkorszerűbb elemzéseket készíthessék el, ami az alapvető jogok tiszteletben tartása érdekében nem zárhatja ki, hogy az FRA előzetes értékelést végezzen;

78. úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak finanszírozási alternatívákat kell biztosítaniuk az EU nyugat-balkáni tagjelölt országai és más potenciális tagjelölt országok számára – ahol a harmadik országok a közvetlen külföldi befektetéseket geopolitikai eszközként használták az ilyen országok tőkeáttételének növelésére –, annak megakadályozása érdekében, hogy az EU és a tagjelölt országok kritikus infrastruktúrájának nagy része az EU-n kívüli országok és vállalatok birtokába kerüljön, mint például a görögországi pireuszi kikötő esetében, vagy ahogyan az jelenleg a Balti-tengeren, a Földközi-tengeren és az Északi-sarkvidék tengerein a tenger alatti kábelekkkel kapcsolatos kínai beruházások esetében történik; ezért üdvözlöi a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról szóló rendeletet mint a külföldi befektetésekkel kapcsolatos tagállami fellépések összehangolásának fontos eszközét, továbbá erősebb szabályozási keretet sürget, határozottabb végrehajtás mellett, annak biztosítása érdekében, hogy a rendeletben meghatározottak szerint az Unió biztonságára káros hatást gyakorló közvetlen külföldi befektetéseket leállítsák, és hogy az uniós intézmények szélesebb hatáskört kapjanak a közvetlen külföldi befektetések átvilágítása terén; kéri a legkedvezőbb árat kínáló ajánlattevő elvének eltörlését a kormányzati beruházási döntésekben; felszólítja a befektetésátvillágítási mechanizmusokkal nem rendelkező uniós tagállamokat, hogy vezessenek be ilyen intézkedéseket; úgy véli, hogy a keretrendszernek jobban kell kapcsolódnia a nemzeti és uniós intézetek vagy más érintett érdekelt felek, például szellemi műhelyek által a közvetlen külföldi befektetések áramlásának feltérképezése és értékelése céljából végzett független elemzésekhez; úgy véli, hogy más stratégiai ágazatokat is célszerű lenne bevonni a keretbe, például az 5G-t más információs és kommunikációs technológiákat, hogy korlátozni lehessen az EU és tagállamai nagy kockázatú beszállítóktól való függőségét; hangsúlyozza, hogy ezt a megközelítést a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országokra egyformán alkalmazni kell;

79. úgy véli, hogy az EU több kihívással néz szembe a beruházások múltbeli elmaradása miatt, ami hozzájárult a külföldi technológiai beszállítóktól való függéséhez; ajánlja a kritikus infrastruktúrák és anyagok termelési és ellátási láncainak biztosítását az EU-n belül; nagyon fontosnak tartja az EU nyitott stratégiai autonómiára és digitális szuverenitásra irányuló törekvését, és ezt a helyes előremutató útnak tekinti; hangsúlyozza, hogy az EU várhatóan új eszközöket, többek között kényszerítést elhárító mechanizmust fog bevezetni geopolitikai pozíciójának megerősítésére; úgy véli, hogy a Bizottság által bejelentett, chipekről szóló európai jogszabály biztosítja, hogy a chipek gyártásához nélkülözhetetlen alkatrészek az Európai Unióban készüljenek, ami fontos lépés a harmadik országoktól, például Kínától és az Egyesült Államoktól való függőség korlátozásában; úgy véli, hogy a csipgyártásba történő beruházásokat az egész blokkban összehangoltan, a keresleti oldal elemzése alapján kell végrehajtani, hogy elkerüljük a nemzeti állami támogatásokért folyó versenyfutást és az egységes piac szétagulódását; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre külön Európai Félvezető Alapot, amely támogathatná az égetően szükséges szakképzett munkaerő megteremtését, és ellensúlyozhatná a gyártási és tervezési létesítmények létesítési költségeit, amelyek magasabbak az Európai Unióban; Tajvant fontos partnernek tekinti a félvezetőgyártás Unió belüli fellendítésében;

2022. március 9., szerda

80. szorgalmazza az európai biztonsági szabványokkal rendelkező európai adatinfrastruktúra és szolgáltatók hálózatait, például a GAIA-X továbbfejlesztését, ami fontos lépés a meglévő szolgáltatók életképes alternatíváinak kiépítésében és a nyitott, átlátható és biztonságos digitális gazdaság felé; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a kkv-kat és el kell kerülni a kartellek kialakulását a felhőpiacon; emlékeztet arra, hogy az adatközpontok kritikus infrastruktúrájának minősülnek; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy harmadik országok és vállalataik befolyásolják a GAIA-X fejlesztését;

81. hangsúlyozza, hogy a nyilvános elektronikus kommunikációs hálózatok, például az internetes gerinchálózatok és a tenger alatti kommunikációs kábelek épsége, rendelkezésre állása és bizalmas jellege létfontosságú biztonsági érdek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy akadályozzák meg a szabotázszt és a kémkedést az említett kommunikációs hálózatokban, és támogassák az interoperábilis biztonságos útválasztási szabványok használatát az elektronikus kommunikációs hálózatok és szolgáltatások integritásának és megbízhatóságának garantálása érdekében, többek között a nemrégiben elfogadott Global Gateway stratégia révén;

82. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket a kritikus összetevők és technológiák, köztük az elemek és a berendezések, az 5G és az azt követő technológiák, valamint a vegyipari és gyógyszeripari termékek gyártásához használt nyersanyagok biztonságos, fenntartható és méltányos ellátásának megteremtése érdekében, hangsúlyozza ugyanakkor a globális kereskedelem és a nemzetközi együttműködés fontosságát, amely teljes mértékben tiszteletben tartja a munkavállalók jogait és a természeti környezetet, és amely érvényesíti az erőforrások felhasználásával kapcsolatos nemzetközi társadalmi és fenntarthatósági normákat; emlékeztet arra, hogy az ellátási lánc megszakadása esetén a megfelelő helyettesítő termékek megtalálása érdekében biztosítani kell a szükséges finanszírozást a kutatás és fejlesztés számára;

Külföldi beavatkozás a választási folyamatok során

83. kéri, hogy a teljes választási folyamat védelmét tekintsek kiemelt uniós és nemzetbiztonsági kérdésnek, mivel a szabad és tisztességes választások a demokratikus folyamat középpontjában állnak; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki jobb reagálási keretet a választási folyamatokba való külföldi beavatkozás ellen, amelynek többek között a polgárokkal fenntartott közvetlen kommunikációs csatornákat is magában kell foglalnia;

84. hangsúlyozza, hogy – többek között a magán- és az egyetemi ágazatban – elő kell mozdítani a választási folyamatokat kísérő dezinformációval szembeni társadalmi ellenálló képességet, és holisztikus megközelítést kell alkalmazni, amelyben az ilyen beavatkozás folyamatosan kezelhető, az iskolai oktatási programoktól kezdve a szavazás technikai integritásán és megbízhatóságán át, a beavatkozás hibrid jellegének kezelésére irányuló strukturális intézkedésekig; szorgalmazza különösen a 2024-es európai választásokra való felkészüléshez egy terv kidolgozását, amelynek magában kell foglalnia a következőket: stratégia, az európai politikai pártok és munkatársaik képzése és tudatosságuk növelése, valamint a külföldi beavatkozás megakadályozását célzó megerősített biztonsági intézkedések;

85. úgy véli, hogy a közösségi médián keresztüli félretájékoztatás és dezinformáció egyre nagyobb problémát jelent a választások integritása szempontjából; úgy véli, hogy a közösségimédia-platformoknak biztosítaniuk kell a választások integritásának védelmét szolgáló politikák végrehajtását és megfelelő működését; aggasztónak találja azokat a közelmúltban tett megállapításokat, amelyek szerint rosszindulatú szereplők magánvállalkozásokat vesznek igénybe a választásokba való beavatkozás, a hamis narratívák terjesztése és víruszerűen terjesztett összeesküvés-elméletek céljából, főként a közösségi médiában; mélyreható vizsgálatot szorgalmaz azzal kapcsolatban, hogy miként lehet fellépni a „felbérelhető dezinformálás” jelenségével szemben, mivel az egyre kifinomultabb és egyre gyakoribb a világ minden részén;

86. kiemeli, hogy a választási megfigyelő missziók rendkívül fontosak a választási rendszer ellenállóbbá tételét, valamint a választási folyamatokba való külföldi beavatkozás megakadályozását szolgáló releváns tájékoztatásban és konkrét ajánlások megfogalmazásában; szorgalmazza a választási folyamatok javítását és megerősítését, amelynek során a választási megfigyelő missziók kulcsfontosságú eszközök a tisztességtelen és manipulált választási eljárások elleni küzdelemben, amelyeket a demokratikus látszatra törekvő illiberális rezsimok egyre gyakrabban alkalmaznak; ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy a nemzetközi választási megfigyelés során alkalmazott eszközöket és módszereket újra kell értékelni és aktualizálni kell az új tendenciák és fenyegetések kezelése érdekében, beleértve a hamis választási megfigyelők elleni küzdelmet, a bevált gyakorlatok cseréjét a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, valamint a nemzetközi választási megfigyelés alapelveiről szóló nyilatkozat és a nemzetközi választási megfigyelők magatartási kódexe keretében a releváns nemzetközi szervezetekkel – mint például az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) és az Európa Tanács (ET) – és valamennyi érintett szereplővel folytatott szorosabb együttműködést; hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti képviselők nem engedélyezett választási megfigyelő missziókban való részvétele aláássa az Európai Parlament hitelességét és jó hírnevét; üdvözlöi és ajánlja a Demokratiatámogatási és Választási Koordinációs Csoport által „az európai parlamenti képviselők egyéni, nem hivatalos választási megfigyelései” kapcsán 2018. december 13-án elfogadott eljárás teljes körű végrehajtását, amely mandátumuk időtartamára lehetővé teszi az európai parlamenti képviselők kizárását a Parlament hivatalos választási megfigyelő küldöttségeiből;

2022. március 9., szerda

A politikai tevékenységek külföldi szponzorok általi burkolt finanszírozása

87. hangsúlyozza, hogy a politikai tevékenységek rejtett finanszírozásának például az Európában tapasztalható antidemokratikus tendenciákra gyakorolt hatásai egyelőre behatóbb értelmezést igényelnek, ugyanakkor a politikai tevékenységek fedett műveleteken keresztül történő külföldi finanszírozása súlyosan sérti az EU és tagállamai demokratikus működésének integritását, különösen a választási időszakokban, és ezért sérti a szabad és tisztességes választások elvét; hangsúlyozza, hogy ezért minden tagállamban jogellenesnek kell nyilvánítani minden olyan külföldi szereplők által finanszírozott leplezett tevékenységet, amelynek célja az európai vagy nemzeti politikai folyamatok befolyásolása; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy egyes országok, mint például Ausztrália, olyan törvényeket vezettek be, amelyek tiltják a külföldi beavatkozást a politikába;

88. elítéli, hogy szélsőséges, populista, Európa-ellenes pártok, valamint bizonyos más pártok és egyének kapcsolatban állnak az Unió demokratikus folyamataiba való beavatkozásra tett kísérletekkel, és azokban nyíltan részt vállalnak, továbbá riasztónak tartja, hogy ezeket a pártokat a külföldi beavatkozó szereplők szócsökként használják fel tekintélyelvű kormányaik legitimálására; kéri az ilyen pártok és személyek, valamint Oroszország közötti politikai és gazdasági kapcsolatok teljes körű tisztázását; rendkívül helytelenek tartja ezeket a kapcsolatokat, és elítéli a cinkosságot, amely politikai célok elérése érdekében az Európai Uniót és tagállamait külföldi hatalmak támadásainak teheti ki;

89. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti jogszabályok további harmonizációja során zárják be különösen a következő kiskapukat, és vezessék be a külföldi adományok tilalmát:

- a) külföldi szereplők természetbeni hozzájárulásai politikai pártok, alapítványok, közhivatalt ellátó személyek vagy választott tisztviselők számára, beleértve – az európai választópolgárok kivételével – az EU-n és az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívül letelepedett jogi vagy természetes személy által nyújtott pénzügyi kölcsönt, a bizonyos értékhatárt meghaladó névtelen adományokat, valamint a nagy adományokon keresztüli befolyásolást lehetővé tevő politikai kampányokra vonatkozó kiadási korlátok hiányát; azokat a politikai személyeket, szereplőket vagy pártokat, akiknek külföldi szereplő pénzügyi vagy természetbeni hozzájárulást ajánlott és/vagy aki ilyet fogadott el, kötelezni kell arra, hogy ezt jelentsék az illetékes hatóságoknak, a bejelentést pedig uniós szinten is teljesíteni kell a teljes Unióra kiterjedő ellenőrzés lehetővé tétele érdekében;
- b) hazai állampolgársággal rendelkező adományozók⁽¹⁷⁾: természetes és jogi személy adományozó átláthatóságát az adományozó státuszát igazoló megfelelőségi nyilatkozatokon keresztül kell érvényesíteni, és a választási bizottságok számára nagyobb végrehajtási köröket kell biztosítani; az EU-n belülről érkező, egy bizonyos minimális értékhatárt meghaladó adományokat természetes személyhez kötötten hivatalos és nyilvánosan hozzáférhető jegyzékbe kell venni, valamint felső értékhatárt kell szabni a magánszemélyek és jogi személyek által a politikai pártoknak nyújtható adományokra (és támogatásokra) vonatkozóan;
- c) fedőcégek és külföldi anyavállalatok belföldi leányvállalatai⁽¹⁸⁾: a fedőcégeket be kell tiltani, és szigorúbb követelményeket kell megállapítani az anyavállalatokon keresztül történő finanszírozás eredetének feltárása érdekében; a politikai pártoknak nyújtott finanszírozást és adományokat egy bizonyos küszöbérték felett be kell jegyezni egy központi, nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartásba, hivatalos névvel és címmel, amely egy létező személyhez köthető, és a tagállamoknak be kell gyűjteniük ezeket az információkat; felszólítja a Bizottságot a tagállami hatóságok arra való jogosultságának biztosítására, hogy a finanszírozás eredetének vizsgálatával ellenőrizhessék a hazai leányvállalatoktól származó információkat, és kezelhessék a hiányos adattartalmú nemzeti nyilvántartások problémáját különösen helyzetekben, amikor fedőcégekből álló hálózatok felhasználására kerül sor;
- d) külföldi szereplők által koordinált és a választási folyamatok befolyásolása céljából létrehozott nonprofit szervezetek és harmadik felek⁽¹⁹⁾: az egész EU-ban egységesebb szabályokat és átláthatóságot kell fontolóra venni a politikai tevékenységeket finanszírozni kívánó szervezetek esetében, amikor azok közvetlenül befolyásolni kívánják a választási folyamatokat, például a választásokat és a népszavazási kampányokat; az ilyen szabályok nem akadályozhatják meg a nonprofit szervezeteket és harmadik feleket abban, hogy finanszírozást kapjanak az egyes témákban folytatott kampányokhoz; a finanszírozás vagy az adományok átláthatóságát biztosító szabályokat a politikai alapítványokra is alkalmazni kell;

⁽¹⁷⁾ Az a személy, aki valaki más pénzét saját nevén adományozza egy politikai pártnak vagy jelöltnek.

⁽¹⁸⁾ Ez a joghézag két különböző esetet takarhat: a fedőcégeket, amelyek nem folytatnak tényleges üzleti tevékenységet, és csak a finanszírozás forrásának elrejtésére szolgálnak; és a külföldi anyavállalatok belföldi leányvállalatait, amelyeket arra is felhasználnak, hogy pénzt juttassanak politikai szereplőknek.

⁽¹⁹⁾ A nonprofit szervezetek és harmadik felek nem kötelesek nyilvánosságra hozni adományozóik kilétét, de több uniós tagállamban finanszírozhatnak politikai pártokat és jelölteket.

2022. március 9., szerda

e) online politikai hirdetések, amelyekre nem vonatkoznak a televízióban, rádióban és a nyomtatott sajtóban megjelenő reklámokra vonatkozó szabályok, és általában nincsenek uniós szinten szabályozva: ezért meg kell tiltani az EU-n és az EGT-n kívülről érkező szereplők által vásárolt hirdetéseket, és teljes átláthatóságot kell biztosítani az EU-n belüli szereplők által vásárolt online politikai hirdetések tekintetében; hangsúlyozza, hogy sokkal nagyobb átláthatóságot és demokratikus elszámoltathatóságot kell biztosítani az algoritmusok használata tekintetében; üdvözli a Bizottság által bejelentett jogalkotási javaslatot a támogatott politikai tartalmak átláthatóságáról, az európai demokráciáról szóló cselekvési tervben javasoltak szerint, amelynek annak megakadályozására kell törekednie, hogy egy 27 különböző nemzeti jogszabályrendszerből álló mozaik vonatkozzon az online politikai hirdetésekre, és amely garantálja az uniós pártok képességét arra, hogy az európai választások előtt online kampányt folytassanak, ugyanakkor korlátozza a külföldi beavatkozás kockázatát, megvizsgálva azt is, hogy a politikai pártok által az egyes tagállamokban és a legfontosabb közösségi média platformokon elfogadott szabályok közül melyeket lehetne az EU-ban mindenkire érvényes szabállyá tenni; felszólítja a tagállamokat, hogy aktualizálják a politikai hirdetésre vonatkozó nemzeti szabályaikat, amelyek nem tartottak lépést a digitális médium, mint a politikai kommunikáció elsődleges módja felé való határozott elmozdulással; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra, hogyan lehetne demokratikusan meghatározni a témaalapú politikai hirdetést, hogy megszűnjön az a helyzet, amikor a profitorientált magánplatformok döntenek el, hogy mi számít témaalapúnak, és mi nem;

f) a választási kiadások független ellenőrök általi ellenőrzése, valamint a kiadásokra és adományokra vonatkozó információk független ellenőrök számára való, időben történő rendelkezésre bocsátása, a politikai finanszírozással kapcsolatos olyan kockázatok mérséklése érdekében, mint az összeférhetetlenség és a lobbizás; a proaktív nyilvánosságra hozatal kialakításakor a pénzügyi szabályozásért felelős intézményeknek egyértelmű felhatalmazással, valamint a vizsgálatok lefolytatásához és az ügyek büntetőeljárás alá vonásához szükséges képességgel, erőforrásokkal és jogi hatáskörrel kell rendelkezniük;

90. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen elemzést az Unióban folytatott rejtett finanszírozásról, és terjesszen elő konkrét javaslatokat a politikai pártok, alapítványok vagy a választott tisztséget betöltő személyek harmadik országbeli forrásokból történő átláthatatlan finanszírozását lehetővé tevő kiskapuk bezárására, és javasoljon közös uniós normákat, amelyek valamennyi tagállam nemzeti választójogi törvényeire alkalmazandók lennének; úgy véli, hogy a tagállamoknak törekedniük kellene a politikai pártok finanszírozására vonatkozó egyértelmű átláthatósági követelmények bevezetésére, valamint a politikai pártoknak és egyéni politikai szereplőknek szánt, az Unió és az EGT-n kívülről érkező adományok tilalmának bevezetésére, kivéve az EU-n és az EGT-n kívül élő uniós választópolgárokat, és egyértelmű stratégiát kellene kialakítaniuk a szankciórendszerre vonatkozóan; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy uniós pénzügyi ellenőrzési hatóságot az Oroszországból és más önkényuralmi rendszerekből származó tiltott pénzügyi gyakorlatok és beavatkozások elleni küzdelem érdekében; hangsúlyozza, hogy meg kell tiltani a nehezen nyomon követhető, új technológiák alkalmazásával történő adományozást vagy finanszírozást; felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsanak több forrást és határozottabb megbízatást a felügyeleti hatóságoknak a jobb adatminőség elérése érdekében;

91. vállalja annak biztosítását, hogy minden olyan nonprofit szervezet, agytröszt, intézet és nem kormányzati szervezet, amely a parlamenti munka során részt vesz az uniós politika kialakításában, vagy konzultatív funkciót tölt be a jogalkotási folyamatban, teljesen átlátható, független, és a finanszírozás és a tulajdonlás tekintetében összeférhetetlenségtől mentes legyen;

92. üdvözli az európai politikai pártok és az európai politikai alapítványok jogállásáról és finanszírozásáról szóló 1141/2014/EU, Euratom rendelet folyamatban lévő felülvizsgálatát; támogat minden olyan erőfeszítést, amely az európai politikai pártok és alapítványok tevékenységei finanszírozásának nagyobb fokú átláthatóságára irányul, különösen a 2024-es európai választások előtt, beleértve – az uniós tagállamok diaszpóráját kivéve – az Uniótól kívülről és névtelen forrásból származó adományok, valamint az Uniótól kívülről származó, sem szerződésekkkel, sem szolgáltatási megállapodásokkal, sem pedig az európai politikai pártokhoz való kapcsolódáshoz társuló díjakkal nem dokumentálható adományok betiltását, lehetővé téve ugyanakkor az Unió és az EGT-n kívüli nemzeti tagpártoktól kapott tagdíjaknak az európai politikai pártok részére történő befizetését; sürgeti az európai és nemzeti politikai pártokat, hogy kötelezzék el magukat a külföldi beavatkozás és a dezinformáció terjedése elleni küzdelem mellett azáltal, hogy aláírják az e tekintetben konkrét kötelezettségvállalásokat tartalmazó Chartát;

93. hangsúlyozza, hogy az Európa Tanács GRECO csoportja és Velencei Bizottsága által megfogalmazott számos ajánlás végrehajtása megerősítené a tagállamok és az Unió egésze politikai rendszerének védettségét a külföldi pénzügyi befolyással szemben;

Kiberbiztonság és a kibertámadásokkal szembeni reziliencia

94. sürgeti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy az Unió kiberbiztonságának javítása érdekében gyorsan növeljék az Unió külföldi beavatkozások felderítésére, leleplezésére és kezelésére irányuló stratégiai kiberkapacitásaiba és -képességeibe – például a mesterséges intelligenciába, a biztonságos kommunikációba, valamint az adat- és felhőinfrastruktúrába – történő beruházásokat, ugyanakkor biztosítják az alapvető jogok tiszteletben tartását; felszólítja a Bizottságot, hogy többet fektessen be az Unió digitális ismereteinek és műszaki szakértelmének bővítésébe is, hogy jobban

2022. március 9., szerda

megértse az Unió-szerte használt digitális rendszereket; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson további emberi, anyagi és pénzügyi erőforrásokat a kiberfenyegetések elemzésére szolgáló képességek (EKSZ INTCEN), az uniós intézmények, szervek és hivatalok kiberbiztonságának biztosítása (ENISA), az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportja (CERT-EU), valamint a tagállamok számára; sajnálatát fejezi ki azért, hogy a tagállamok között kiberbiztonsági kérdésekben nincs együttműködés és harmonizáció;

95. üdvözli az Unió egész területén egységesen magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatot⁽²⁰⁾ (NIS2); azt ajánlja, hogy a javaslattal kapcsolatban folyó munka végeredménye foglalkozzon a 2016-os hálózat- és információbiztonsági irányelv hiányosságaival, nevezetesen a biztonsági követelmények megerősítésével, a hatály kiterjesztésével, az európai együttműködés és információmegosztás keretének létrehozásával, a tagállamok kiberbiztonsági képességeinek megerősítésével, a köz- és magánszféra közötti együttműködés fejlesztésével, a szigorúbb jogérvényesítési követelmények bevezetésével és a kiberbiztonságnak a társadalmunk számára létfontosságú európai szervezetek legmagasabb szintű vezetésének felelősségi körébe való bevonásával; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi tagállamban egységesen magas szintű kiberbiztonságot érjenek el, hogy korlátozzák a közös uniós kiberbiztonság gyenge pontjait; hangsúlyozza az információs rendszerek ellenálló képessége biztosításának alapvető szükségességét, és e tekintetben üdvözli az Európai Kibervédelmi Kapcsolattartó Szervezetek Hálózatát (EU-CyCLONe); ösztönzi az EBESZ kibertérre vonatkozó bizalomépítő intézkedéseinek további előmozdítását;

96. üdvözli, hogy a Bizottság a NIS2-irányelvben javaslatot tett a kritikus ellátási láncok összehangolt biztonsági kockázatértékelésének elvégzésére, hasonlóan az 5G-re vonatkozó uniós eszköztárhoz, hogy jobban figyelembe vegye például a külföldi államok ellenőrzése alatt álló vállalatok által gyártott szoftverek és hardverek használatához kapcsolódó kockázatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy a demokratikus értékekkel összhangban dolgozzon ki globális 6G-szabványokat és versenyszabályokat; felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az uniós intézmények és a nemzeti hatóságok közötti eszmecserét az eszköztárral kapcsolatos kihívásokról, bevált gyakorlatokról és megoldásokról; úgy véli, hogy az EU-nak többet kellene beruháznia saját kapacitásaiba az 5G és az 5G utáni technológiák területén, hogy csökkentse a külföldi beszállítóktól való függőséget;

97. hangsúlyozza, hogy a számítógépes bűnözés nem ismer határokat, és sürgeti az Uniót, hogy fokozza nemzetközi erőfeszítéseit a bűnözés hatékony kezelése érdekében; rámutat, hogy az Uniónak vezető szerepet kellene vállalnia a kiberbiztonságról szóló nemzetközi szerződés kidolgozásában, amely a kiberbűnözés elleni küzdelem érdekében nemzetközi normákat állapít meg a kiberbiztonságra vonatkozóan;

98. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU-nak, a NATO-nak és a hasonló nemzetközi partnereknek fokozniuk kell az Ukrajnának nyújtott kiberbiztonsági támogatást; üdvözli a PESCO keretében finanszírozott, kiberbiztonsági eseményekkel foglalkozó gyorsreagálási csoport szakértőinek kezdeti bevetését, és felszólít az Ukrajnát célzó különböző kibertámadásokért felelős vagy azokban részt vevő személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni uniós kiberszankciók teljes körű alkalmazására;

99. üdvözli a kiberezilienciáról szóló jogi aktus létrehozásának bejelentését, amely kiegészítené az európai kibervédelmi politikát, mivel a kibertér és a védelem szorosan összekapcsolódik; több beruházást szorgalmaz az európai kibervédelmi képességek és a koordináció terén; ajánlja partnereink kiberkapacitás-építésének előmozdítását uniós képzési missziók vagy polgári kibermisziók révén; hangsúlyozza, hogy össze kell hangolni és szabványosítani kell a kibertérhez kapcsolódó képzést, és e területen strukturális uniós finanszírozásra szólít fel;

100. elítéli, hogy állami szervek – például Marokkó, Szaúd-Arábia, Magyarország, Lengyelország, Bahrein, az Egyesült Arab Emírségek és Azerbajdzsán szervei – tömegesen és jogellenesen használták az NSO Group Pegasus megfigyelő-szoftverét újságírók, emberi jogi aktivisták és politikusok ellen; emlékeztet arra, hogy a Pegasus csak egy a sok példa közül, amikor állami szervek ártatlan polgárok ellen illegális tömeges megfigyelés céljából valamilyen programmal visszaélnék; elítéli az európai politikusok ellen irányuló egyéb állami kémkedési műveleteket is; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy állítson össze jegyzéket a tiltott megfigyelési szoftverekről, és azt folyamatosan frissítse; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy az európai megfigyelési technológiák és technikai segítségnyújtás exportja, valamint a jogállamiságot egyértelműen veszélyeztető tagállamokba irányuló import teljes körű emberi jogi átvilágítása és megfelelő ellenőrzése érdekében használják fel ezt a jegyzéket; felszólít ezenkívül egy a Kanadában létrehozotthoz hasonló uniós polgári laboratórium létrehozására, amelyben újságírók, emberi jogi szakértők és a rosszindulatú szoftverek visszafejtésével foglalkozó szakértők azon dolgoznának, hogy felderítsék és leleplezzék a szoftverek illegális megfigyelési célra történő használatát;

⁽²⁰⁾ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről, valamint az (EU) 2016/1148 irányelv hatályon kívül helyezéséről (COM(2020)0823 final).

2022. március 9., szerda

101. szorgalmazza, hogy az EU fogadjon el szilárd szabályozási keretet a területen uniós és nemzetközi szinten egyaránt; üdvözli ebben a tekintetben az amerikai kereskedelmi minisztérium Ipari és Biztonsági Hivatalának arra vonatkozó döntését, hogy tegyék feketelistára az NSO Group Technológiest, megakadályozva ezáltal, hogy a vállalat amerikai technológiához jusson hozzá;

102. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU igazságügyi és bűnüldözési ügyekben együttműködik olyan harmadik országokkal, amelyek kapcsolatot tartottak fenn az NSO Group-pal, és a Pegasus kémiszoftvert felhasználva kémkedtek uniós polgárok után; további biztosítékokat kér és az ilyen együttműködés fokozott demokratikus ellenőrzésére szólít fel;

103. kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja felül az NSO Group Technologies szervezetére irányuló uniós befektetéseket, és fogadjon el célzott intézkedéseket az uniós polgárok vagy az uniós országokban menekültstátuszban részesült személyek után szoftverek használatával kémkedő külföldi államokkal szemben;

104. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az újságírókat és a demokráciát előmozdító aktivistákat még az EU területén is illegálisan megfigyelés alatt tarthatják és zaklathatják azok az önkényuralmi rendszerek, amelyek elől menekülni próbáltak, és úgy véli, hogy ez az Unió alapértékeinek és az egyének alapvető jogainak súlyos megsértését jelenti, amelyeket a Charta, az emberi jogok európai egyezménye (EJEE) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya garantál; sajnálja, hogy a kémiszoftver áldozatainak nem nyújtottak jogi támogatást;

105. rámutat arra, hogy sürgősen meg kell erősíteni a jogi keretet annak érdekében, hogy felelősségre lehessen vonni azokat, akik tiltott és jogosulatlan célokra ilyen szoftvereket terjesztenek, használnak és visszaélnak azokkal; utal különösen azokra a szankciókra, amelyeket 2021. június 21-én vezettek be Alekszandr Shtrov, az önkényuralmi rendszer által például ellenzéki politikai tüntetők azonosítása céljából használt arcfelismerő szoftvert gyártó belarusz vállalat vezérigazgatója ellen; felszólítja a Bizottságot, hogy akadályozza meg az illegális megfigyelési technológiák bármilyen műhasználatát vagy finanszírozását az EU-ban; kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy fokozott demokratikus ellenőrzés mellett vonják be a harmadik országok kormányait az elnyomó kiberbiztonsági és terrorizmusellenes gyakorlatok és jogszabályok megszüntetése érdekében; kéri, hogy az illetékes uniós hatóságok vizsgálják ki a kémiszoftver EU-n belüli jogellenes használatát és az EU-ból történő kivitelét, és vonják felelősségre azokat a tagállamokat és társult országokat, köztük az uniós programokban részt vevőket is, amelyek megvásárolták és használták az ilyen kémiszoftvert, és amelyekből azt újságírók, emberi jogi aktivisták, ügyvédek és politikusok ellen irányuló jogellenes támadások céljából exportálták;

106. az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv⁽²¹⁾ ambiciózus felülvizsgálatát kéri annak érdekében, hogy az elektronikus eszközök használata során megerősítsék a kommunikáció és a személyes adatok titkosságát, az irányelv által biztosított védelem szintjének csökkentése nélkül, és a tagállamok nemzetbiztonságuk védelmével kapcsolatos felelősségének sérelme nélkül; kiemeli, hogy a hatóságokat kötelezni kell arra, hogy nyilvánosságra hozzák az informatikai eszközökben felfedezett sebezhetőségeket; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy az információs rendszerek elleni támadásokról szóló irányelv⁽²²⁾ alapján még inkább hangsúlyozzák össze intézkedéseiket annak biztosítása érdekében, hogy az információs rendszerekhez való jogosulatlan hozzáférés és a jogellenes adatszerzés bűncselekménynek minősüljön és megfelelő szankciókat alkalmazzanak vele szemben; emlékeztet arra, hogy a titoktartási szabályok nemzetbiztonsági célú megsértése csak jogszerűen, kifejezetten meghatározott és jogos célok alapján történhet egy demokratikus társadalomban, a szükségesség és arányosság szigorú követelményei alapján, ahogyan azt az EJEE és az Európai Unió Bírósága megköveteli;

Az uniós tagállamok, intézmények, ügynökségek, küldöttségek és missziók védelme

107. hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények, szervek, ügynökségek, küldöttségek, missziós és műveleti hálózatok, épületek és személyzet célpontok a hibrid fenyegetések és a külföldi állami szereplők által elkövetett támadások minden típusa számára, ezért biztosítani kell megfelelő védelmüket, különös figyelmet fordítva az EKSZ külföldi eszközeire, helyiségeire és tevékenységeire, valamint az elnyomó rendszerű, nem demokratikus országokba delegált uniós személyzet biztonságára; szorgalmazza, hogy a KBVP-missziók e fenyegetésekre adott válaszai legyenek strukturáltabbak, valamint hogy e missziók stratégiai kommunikáció révén részesüljenek konkrétabb támogatásban; elismeri, hogy egyre gyakoribbak az uniós intézmények, szervek és ügynökségek, köztük az Európai Gyógyszerügynökség (EMA), valamint a tagállami intézmények és hatóságok ellen irányuló, államok által támogatott támadások;

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

2022. március 9., szerda

108. szorgalmazza az uniós intézmények, szervek, ügynökségek, küldöttségek, missziók és műveletek összes szolgáltatásának, hálózatának, berendezésének és hardverének alapos és rendszeres felülvizsgálatát a kiberbiztonsági fenyegetésekkel szembeni rezilienciájuk megerősítése, valamint a potenciálisan veszélyes programok és eszközök – például a Kaspersky Lab által kifejlesztett programok és eszközök – kizárása érdekében; sürgeti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő útmutatást és biztonságos eszközöket a személyzet számára; hangsúlyozza, hogy az intézményekben és a közigazgatásban fel kell hívni a figyelmet a biztonságos szolgáltatások és hálózatok használatára, többek között kiküldetés során is; felhívja a figyelmet a szövetséges katonai és kormányzati szervek által széles körben használt nyílt forráskódú hálózati operációs rendszerek bizalmi és biztonsági előnyeire;

109. hangsúlyozza a kiberbiztonságra szakosodott különböző uniós intézmények, szervek és ügynökségek – például a CERT-EU – közötti hatékony, időszerű és szoros koordináció fontosságát, valamint működési képességeik teljes körű fejlesztését, továbbá az ENISA és a hamarosan létrehozandó közös kibervédelmi egység jelentőségét, amely biztosítani fogja az EU-ban a nagyszabású kiberbiztonsági fenyegetésekre adott összehangolt választ; üdvözli a CERT-EU és az ENISA között folyó strukturált együttműködést; üdvözli továbbá a stratégiai hírszerzési együttműködés előmozdítása érdekében az Európai Unió kibérhírszerzési munkacsoportjának az EU INTCEN keretében történő létrehozását; nagyra értékeli az uniós intézmények főtitkárai által a közös információ- és kiberbiztonsági szabályok kidolgozása érdekében a közelmúltban tett kezdeményezéseket;

110. várakozással tekint a Bizottság két rendeletjavaslata elé, amelyek az EU valamennyi intézményében, szervében és ügynökségében az információbiztonság és a kiberbiztonság normatív keretének létrehozására irányulnak, és úgy véli, hogy ezeknek a rendeleteknek tartalmazniuk kell a kapacitás- és rezilienciaépítést; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különítsenek el további pénzeszközöket és erőforrásokat az uniós intézmények kiberbiztonságára, hogy meg tudjanak felelni a folyamatosan változó fenyegetettségi környezet kihívásainak;

111. várakozással tekint az Európai Számvevőszék 2022 elejére várható, kiberbiztonsági ellenőrzésről szóló különjelentése elé;

112. szorgalmazza az uniós intézmények személyi állományába történő külföldi beszivárgással kapcsolatos bejelentések alapos kivizsgálását; szorgalmazza a humán erőforrás-eljárások felülvizsgálatát és potenciális módosítását, beleértve a munkaerő-felvétel előtti átvilágítást, a külföldi beszivárgást lehetővé tevő kiskapuk bezárása céljából; kéri a Parlament irányító szerveit, hogy javítsák a személyzetre vonatkozó biztonsági átvilágítási eljárásokat, valamint szigorítsák az épületeibe való belépés szabályait és ellenőrzéseit annak megakadályozása érdekében, hogy a külföldi érdekekhez szorosan köthető személyek hozzáférhessenek a bizalmas ülésekhez és információkhoz; kéri a belga hatóságokat, hogy vizsgálják felül és korszerűsítsék belföldi kémelhárítási keretrendszerüket, hogy lehetővé tegyék az elkövetők hatékony felderítését, büntetőeljárás alá vonását és szankcionálását; a többi tagállamban is hasonló intézkedéseket szorgalmaz a saját területükön működő uniós intézmények és ügynökségek védelme érdekében;

113. felszólítja az összes uniós intézményt, hogy megfelelő képzéssel és iránymutatással hívják fel személyzetük figyelmét a kiberbiztonsági és nem kiberbiztonsági kockázatok megelőzésére, mérséklésére és kezelésére; kéri az összes munkatárs (köztük a gyakornokok) és európai parlamenti képviselő kötelező és rendszeres biztonsági és IKT-képzését; szorgalmazza a külföldi befolyás rendszeres és célzott feltérképezését és kockázatértékelését az intézményeken belül;

114. hangsúlyozza, hogy az információmanipuláció eseteiben megfelelő válságkezelési eljárásokra van szükség, beleértve a közigazgatási szintek és ágazatok közötti riasztási rendszereket is, a kölcsönös tájékoztatás biztosítása és az információmanipuláció terjedésének megakadályozása érdekében; e tekintetben üdvözli a 2019-es európai választások előtt létrehozott sürgősségi riasztórendszert (RAS) és gyorsriasztási eljárást, valamint a Bizottság és a Parlament igazgatási egységeiben működő, az intézményeket vagy az uniós demokratikus folyamatokat érintő lehetséges esetekre figyelmeztető eljárásokat; felkéri az uniós közigazgatást, hogy erősítse meg a nyomon követést többek között egy központi adatbázis és egy eseménykövető eszköz létrehozása révén, és fejlesszen ki egy olyan közös eszköztárat, amelyet a RAS-riasztás esetén kellene aktiválni;

115. a külföldi országok és szervezetek által az uniós intézmények tisztviselőinek, köztük az európai parlamenti képviselőknél, akkreditált parlamenti asszisztenseknél, csoporttanácsadóknál, valamint a nemzeti tisztviselőknél felajánlott utazások tekintetében kötelező átláthatósági szabályokra szólít fel, többek között, de nem kizárólagosan a következők tekintetében: a kifizető neve, az utazás költsége és az indítékok; emlékeztet arra, hogy ennek elmulasztása esetén az ilyen szervezett utazások nem tekinthetők hivatalos parlamenti küldöttségnek, és szigorú szankciókra szólít fel; hangsúlyozza, hogy az informális baráti csoportok alááshatják a Parlament hivatalos szerveinek munkáját, hírnevét és fellépéseinek koherenciáját; sürgeti az Európai Parlament irányító szerveit, hogy növeljék e csoportok átláthatóságát és elszámoltathatóságát, érvényesítsék a jelenlegi szabályokat, és tegyék meg a szükséges intézkedéseket, ha harmadik országok visszaélnék e baráti csoportokkal; felkéri a quæstorokat, hogy dolgozzanak ki és tartsanak fenn hozzáférhető és naprakész nyilvántartást a baráti csoportokról és nyilatkozatokról;

2022. március 9., szerda

Külföldi szereplők beavatkozása az elit foglyul ejtésén, a nemzeti diaszpórákon, az egyetemeken és kulturális eseményeken keresztül

116. elítéli az elit foglyul ejtésének minden formáját, valamint a magas rangú köztisztviselők és volt uniós politikusok kooptálásának minden technikáját, akiket az EU elleni beavatkozási fellépésekben aktívan részt vevő kormányokhoz köthető külföldi vállalatok használnak fel, és sajnálja, hogy nincsenek eszközök és végrehajtási szervek az ilyen gyakorlatok megakadályozására; úgy véli, hogy jogi következményekkel és súlyos szankciókkal kell járnia – beleértve az azonnali elbocsátást és/vagy az intézményekhez való jövőbeli felvételtől való eltiltást is –, ha az EU és a tagállamok stratégiai érdekeinek rovására olyan bizalmas információkat hoznak nyilvánosságra, amelyekhez a közmegegyezés vagy köztisztviselői feladatok ellátása során jutottak hozzá; úgy véli, hogy az ilyen személyek jövedelem- és vagyonynyilatkozatát nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni;

117. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze és koordinálja az elit befolyásolása elleni fellépéseket, például az uniós biztosokra és a magas rangú uniós köztisztviselőkre vonatkozó várakozási időszak kiegészítését és kivétel nélküli végrehajtását az időszakot követő jelentéstételi kötelezettséggel a forgóajtó-jelenség megszüntetése érdekében, valamint az elit foglyul ejtésének uniós szintű kezelésére vonatkozó strukturált szabályokat; kéri a Bizottságot, hogy értékelje, hogy a meglévő várakozási követelmények még mindig célravezetőek-e; hangsúlyozza, hogy az egykori uniós politikusoknak és köztisztviselőknél egy erre a célra létrehozott felügyelő testületnél kellene bejelenteniük azokat az eseteket, amikor egy külföldi állam megkeresi őket, és a visszaélést bejelentő személyekhez hasonlóan védelemben kellene részesülniük; kéri a tagállamokat, hogy politikai vezetésük tekintetében alkalmazzák és harmonizálják a várakozási időszakot, és gondoskodjanak olyan intézkedésekről és rendszerekről, amelyek előírják a köztisztviselők számára, hogy nyilatkozzanak azon külső tevékenységeikről, foglalkoztatásukról, befektetéseikről, vagyonukról és jelentős ajándékaikról vagy juttatásaikról, amelyek kapcsán összeférhetlenség merülhet fel;

118. aggodalmát fejezi ki az ipari érdekeket és a külpolitikai célokat ötvöző integrált lobbistatégiák miatt, különösen akkor, ha azok egy autoriter állam érdekeit szolgálják; ezért felszólítja az uniós intézményeket, hogy reformálják meg az átláthatósági nyilvántartást, többek között szigorúbb átláthatósági szabályok bevezetésével, az EU-val kapcsolatos lobbitevékenység külföldi finanszírozásának feltérképezésével, valamint egy olyan bejegyzés bevezetésével, amely lehetővé teszi a külföldi kormányoktól származó finanszírozás azonosítását; e kérdésben hatékony együttműködést szorgalmaz valamennyi uniós intézmény között; Ausztrália külföldi befolyás átláthatóságára vonatkozó rendszerét jó követendő gyakorlatnak tartja;

119. felhívja a tagállamokat, hogy más hasonlóan gondolkodó demokráciák bevált gyakorlatát követve fontolják meg a külföldi befolyásolás nyilvántartási rendszerének létrehozását, valamint egy kormány által vezetett nyilvántartás létrehozását a külföldi államok számára vagy nevében végzett bejelentett tevékenységekről;

120. aggodalmát fejezi ki a külföldi tekintélyelvű államok által az EU területén élő diaszpórák közösségeik ellenőrzésére tett kísérletek miatt; rámutat a kínai Egységfront döntő szerepére, amely a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának közvetlenül alárendelt szervezeti egység, és amelynek feladata Kína külső beavatkozási stratégiájának koordinálása a külföldön élő kínai személyek és kínai vállalatok szigorú ellenőrzése révén; rámutat Ausztrália és Új-Zéland Egységfronttal kapcsolatos tapasztalataira;

121. határozottan elítéli a Kreml arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a különösen a balti államokban és a keleti szomszédság országaiban folytatott úgynevezett honfitárs-politika végrehajtásával az uniós tagállamokban található kisebbségeket eszközként felhasználja fel a Putyin-rezsim geopolitikai stratégiájának részeként, amelynek célja az EU társadalmainak megosztása, ezzel párhuzamosan pedig az „orosz világ” koncepciójának megvalósítása, amely a rezsim expanziós lépéseinek igazolására szolgál; megjegyzi, hogy számos orosz „magánalapítvány”, „magánvállalkozás”, „médiaszervezet” és „nem kormányzati szervezet” vagy állami tulajdonban van, vagy rejtett kapcsolatban áll az orosz állammal; hangsúlyozza, hogy az orosz civil társadalommal folytatott párbeszéd során rendkívül fontos különbséget tenni az orosz kormányzati befolyástól mentes és a Kremlhez köthető szervezetek között; emlékeztet arra, hogy számos nyugati liberális demokráciában bizonyított az orosz beavatkozás és manipuláció, valamint a szélsőséges erők és radikális gondolkodású szervezetek aktív támogatása az Unió destabilizációjának előmozdítása érdekében; megjegyzi, hogy a Kreml a dezinformációs ökoszisztémájának keretében széles körben használja a kultúrát, többek között a könnyűzenét, az audiovizuális tartalmakat és az irodalmat; elítéli Oroszország arra irányuló kísérleteit, hogy a szovjet bűnök teljes körű elismerése helyett új orosz narratívát vezessen be;

122. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a török kormány megpróbálja befolyásolni a török gyökerekkel rendelkező embereket azzal a céllal, hogy a diaszpórákat Ankara álláspontjának közvetítőjeként és az európai társadalmak megosztására használja, különösen a Külföldi Törökök és Kapcsolódó Közösségek Elnöksége (YTB) révén; elítéli, hogy Törökország nyíltan megpróbálja felhasználni európai diaszpóráját arra, hogy megváltoztassa a választások menetét;

2022. március 9., szerda

123. elítéli Oroszország arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a Nyugat-Balkánon az etnikai feszültségeket kihasználva konfliktusokat szítson és megossza a közösségeket, ami az egész régió destabilizációjához vezethet; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes országokban, köztük Szerbiában, Montenegróban és Bosznia-Hercegovinában, azon belül különösen a Boszniai Szerb Köztársaságban, az ortodox egyház Oroszországot a hagyományos családi értékek védelmezőjeként próbálja népszerűsíteni, továbbá az állam és az egyház közötti kapcsolatok megerősítésére törekszik; riasztónak tartja, hogy Magyarország és Szerbia segíti Kínát és Oroszországot geopolitikai céljaik elérésében; javasolja, hogy kezdeményezzenek párbeszédet a nyugat-balkáni civil társadalommal és a magánszektormmal a dezinformáció elleni erőfeszítések régió belüli összehangolása érdekében, hangsúlyt helyezve a kutatásra és az elemzésre, valamint a regionális szakértők bevonására; kéri a Bizottságot, hogy a Nyugat-Balkánon építse ki a rövid és hosszú távú dezinformációs fenyegetésekre adandó, tényeken alapuló válaszok kidolgozásához szükséges infrastruktúrát; kéri az EKSZ-t, hogy helyezkedjen proaktívabb álláspontra, és inkább az EU hitelességének régió belüli növelésére összpontosítson, mintsem annak védelmére, egyúttal a StratCom-ellenőrzést terjessze ki a nyugat-balkáni országokból és szomszédaiakból származó, határokon átnyúló dezinformációs fenyegetésekre;

124. hangsúlyozza, hogy az EU-nak és a tagállamainak fokozottabban támogatniuk kell a keleti partnerség országait, különösen az állam és a társadalom dezinformációval és orosz állami propagandával szembeni ellenálló képességének növelésére irányuló együttműködés révén, hogy ellensúlyozzák a stratégiai szempontból gyengülő és széttagolt társadalmakat és intézményeket;

125. aggodalmát fejezi ki Hong Kong új nemzetbiztonsági törvényéből és a külföldi szankciók elleni küzdelemről szóló kínai törvényből eredő kényszerítő intézkedések extraterritoriális alkalmazása miatt, amely kiegészül a más országokkal szemben Kína rendelkezésére álló kiadatási megállapodásokkal, amelyek lehetővé teszik Kína számára, hogy nagyszabású elrettentő intézkedéseket hajtson végre a kritikus nem kínai állampolgárokkal, például a közelmúltban két dán parlamenti képviselővel szemben, ideértve továbbá öt európai parlamenti képviselőt, a Parlament Emberi Jogi Albizottsága, három uniós tagállami parlamenti képviselőt, az EU Tanácsának Politikai és Biztonsági Bizottsága, két európai tudós és két európai – Németországban és Dániában működő – agyrösztt elleni kínai ellenszankciókat is; kéri az összes tagállamot, hogy az esetleges emberi jogi jogsértések megelőzése érdekében utasítsák vissza és tagadják meg a kiadást, és adott esetben nyújtsanak megfelelő védelmet az érintett személyek számára;

126. aggodalmának ad hangot az olyan európai egyetemek, iskolák és kulturális központok száma miatt, amelyek kínai szervezetekkel – köztük Konfuciusz Intézetekkel – kötöttek partnerséget, ami lehetővé teszi a tudományos ismeretek elterjesztését és a Kínával kapcsolatos valamennyi témakör feletti szigorú ellenőrzést a kutatás és az oktatás területén, ami sérti a tudományos szabadság és autonómia alkotmányos védelmét, ahogy lehetővé teszi a Kínával kapcsolatos kulturális tevékenységek választási lehetőségei feletti ellenőrzést is; aggódik amiatt, hogy az ilyen intézkedések a Kínát érintő kérdésekkel kapcsolatos tudás elvesztéséhez vezethetnek, és megfosztják az EU-t a szükséges kompetenciáktól; aggodalmát fejezi ki például amiatt, hogy a Kínai Államtanács Tájékoztatói Irodája 2014-ben szponzorálta az Európa Tanulmányok Szakkollégiumának Kínával foglalkozó könyvtárát⁽²³⁾; mély aggodalmát fejezi ki Kína arra tett kísérletei miatt, hogy nyomást gyakoroljon és cenzúrát folytasson, például a nantes-i múzeum esetében a Dzsingisz kánról szóló, eredetileg 2020-ra tervezett kiállítás kapcsán⁽²⁴⁾; felkéri a Bizottságot, hogy a kulturális és oktatási ágazatban a külföldi beavatkozás elleni fellépés érdekében könnyítse meg a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét;

127. aggodalmát fejezi ki az Európában végzett kutatások rejtett finanszírozásával kapcsolatos esetek miatt, ideértve Kína arra tett kísérleteit, hogy az Ezer Tehetség Terv és a Konfuciusz Intézet ösztöndíjai révén elcsábítsa a tehetségeket, valamint kínai polgári-katonai fúziós stratégia révén szándékosan egybeolvassza a katonai és polgári tudományos projekteket; rámutat a kínai felsőoktatási intézmények azon kísérleteire, hogy olyan záradékokat tartalmazó egyetértési megállapodásokat írjanak alá európai partnerintézményekkel, amelyek fenntartják a kínai propagandát vagy ösztönzik a Kínai Kommunista Párt álláspontjainak vagy politikai kezdeményezéseinek – például az Egy övezet, egy út kezdeményezés – támogatását, megkerülve és alásva ezzel az érintett országok kormányai által képviselt hivatalos álláspontokat; kéri a kulturális, tudományos és nem kormányzati intézményeket, hogy Kína befolyását illetően javítsák az átláthatóságot, és arra kéri őket, hogy hozzák nyilvánosságra a kínai kormánnyal és a kapcsolódó szervezetekkel folytatott eszmecseréket és együttműködéseket;

128. elítéli a magyar kormány döntését, hogy megnyitja a Fudan Egyetem kampuszát, ugyanakkor bezárja a Közép-európai Egyetemet Budapesten; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az európai egyetemek pénzügyileg egyre nagyobb mértékben függenek Kínától és más külföldi államoktól, tekintettel annak kockázatára, hogy érzékeny adatok, technológiák és kutatási eredmények áramlanak külföldi államokba, valamint ennek az egyetemi szabadságra nézve adódó esetleges következményeire; hangsúlyozza a tudományos élet szabadságának fontosságát a dezinformáció és befolyás-gyakorlási műveletek kezelése szempontjából; arra ösztönzi az érintett intézményeket, hogy a külföldi szereplőkkel

⁽²³⁾ <https://www.coleurope.eu/events/official-inauguration-china-library>

⁽²⁴⁾ <https://www.chateaubesant.fr/expositions/fils-du-ciel-et-des-stepes/>

2022. március 9., szerda

tervezett új partnerségek létrehozása előtt végezzenek részletes sebezhetőségi elemzéseket; hangsúlyozza, hogy a tudományos személyzetet ki kell képezni arra, hogy az a célból létrehozott forrádróton bejelentés a rejtett finanszírozást vagy befolyásolást, továbbá hangsúlyozza, hogy a jelentkezők számára minden esetben biztosítani kell a visszaélést bejelentő személyeknek járó védelmet; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az európai egyetemek geopolitikai szempontból fontos kutatásait európai forrásokból finanszírozzák; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az egyetemek, valamint a nem kormányzati szervezetek és az agytrösztök külföldi finanszírozásának átláthatóbbá tételére vonatkozó jogszabályokra, például kötelező adományozási nyilatkozatok, finanszírozási forrásaik átvilágítása és a külföldi felektől származó finanszírozás, természetbeni hozzájárulások és támogatások közzététele révén; kéri a tagállami hatóságokat, hogy a szigorú felső határookra és jelentéstételi kötelezettségekre is kiterjedően fogadjanak el hatékony szabályokat a felsőoktatási intézmények külföldi finanszírozása kapcsán;

129. hangsúlyozza, hogy a magánszektorban is felmerülhetnek hasonló biztonsági és szellemi tulajdon-bitorlással kapcsolatos kockázatok, mivel az alkalmazottak kulcsfontosságú technológiákhoz és üzleti titkokhoz férhetnek hozzá; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tudományos intézményeket és a magánszektor egyaránt átfogó biztonsági és megfelelési programok létrehozására ösztönözzék, beleértve az új szerződések konkrét biztonsági felülvizsgálatát is; megjegyzi, hogy a kritikus jelentőségű kutatásokon és termékeken dolgozó egyes professzorok vagy alkalmazottak esetében indokolt lehet a rendszerekhez és a hálózatokhoz való hozzáférés kapcsán fokozott korlátozásokat, valamint biztonsági ellenőrzést bevezetni;

130. megjegyzi, hogy a felülvizsgált kékkártya-irányelv⁽²⁵⁾, amely megkönnyíti a képzett nem uniós bevándorlók EU-ba való belépését, lehetővé teszi az Európában letelepedett kínai és orosz vállalatok számára például azt, hogy saját országukból hozzanak képzett migránsokat; ez megnehezítheti a tagállamok számára az ilyen állampolgárok beáramlásának ellenőrzését, és a külföldi beavatkozás kockázatához vezethet;

131. megállapítja, hogy világszerte, és különösen Európában egyre nagyobb számban jönnek létre Konfuciusz Intézetek; megjegyzi, hogy a világszerte a Konfuciusz Intézetek programjéért felelős Nyelvoktatási és Együttműködési Központ (korábbi nevén Konfuciusz Intézeti Központ vagy Hanban) a kínai pártállam propagandarendszerének részét képezi; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák a független kínai nyelvtanfolyamokat, a kínai állam és a hozzá kapcsolódó szervezetek részvétele nélkül; úgy véli, hogy a nemrégiben Svédországban létrehozott Nemzeti Kína Központ fontos példaként szolgálhat arra, hogyan növelhető a Kínával kapcsolatos független európai kompetencia;

132. úgy véli továbbá, hogy a Konfuciusz Intézetek a kínai gazdasági érdekek, valamint a kínai hírszerzés és az ügynökök és kémek toborzása érdekében lobbizási platformként szolgálnak; emlékeztet arra, hogy számos egyetem döntött úgy, hogy a kínai kémkedés és beavatkozás veszélye miatt felmondja együttműködését a Konfuciusz Intézetekkel, így tett a düsseldorfi egyetem 2016-ban, a brüsszeli egyetem (VUB és ULB) 2019-ben, a hamburgi egyetem 2020-ban, valamint az összes svédországi egyetem; kéri, hogy további egyetemek is gondolják át jelenlegi együttműködésüket, hogy az ne érintse negatívan tudományos szabadságukat; felhívja a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon a Konfuciusz Intézeten belül végzett oktatási, kutatási és egyéb tevékenységeket, és amennyiben az állítólagos kémkedést vagy beavatkozást egyértelmű bizonyítékok támasztják alá, hozzanak végrehajtási intézkedéseket az európai gazdasági és politikai szuverenitás védelme érdekében, többek között a társult intézetek finanszírozásának megtagadása vagy engedélyük visszavonása révén;

133. megjegyzi, hogy a külföldi beavatkozás a vallási intézmények befolyásolásán és azok eszközként való felhasználásán keresztül is megvalósulhat, mint például az orosz befolyás az ortodox egyházakban, különösen Szerbiában Montenegróban, Bosznia-Hercegovinában és azon belül a Boszniai Szerb Köztársaságban, továbbá Grúziában és bizonyos mértékig Ukrajnában, beleértve a helyi lakosság megosztottságának szítását, a részrehajló történetírást és egy EU-ellenes menetrend népszerűsítését; ilyen jelenség a török kormányzati befolyásszerzés is a franciaországi és németországi mecseteken keresztül, illetve az Európa-szerte jellemző szaud-arábiai befolyásszerzés a szalafista mecseteken keresztül; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak jobb koordinációt a vallási intézmények külföldi beavatkozással szembeni védelme terén, és hogy szabjanak felső határt a finanszírozás tekintetében, és növeljék annak átláthatóságát; felszólítja a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon a vallási intézményeknél folyó tevékenységeket, és adott esetben, ha ezt bizonyítékok támasztják alá, tegyenek lépéseket, többek között a társult intézmények finanszírozásának megtagadása vagy engedélyük visszavonása révén;

134. kéri az EKSZ-t, hogy készítsen tanulmányt a rosszindulatú állami szereplők európai agytrösztökön, egyetemeken, vallási szervezeteken és médiaintézményeken belüli előfordulásáról és befolyásáról; felszólítja az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy működjenek együtt az érdekelt felekkel és szakértőkkel, és folytassanak velük rendszeres párbeszédet

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1883 irányelve (2021. október 20.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való beutazásának és tartózkodásának feltételeiről és a 2009/50/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 382., 2021.10.28., 1. o.).

2022. március 9., szerda

mértéke, akár azok jellege, akár halmozott hatásuk tekintetében; üdvözlí, hogy az európai demokráciáról szóló cselekvési terv előirányozza, hogy az Európai Bizottság és az EKSZ közösen dolgozzon ki a külföldi beavatkozások és tájékoztatásbefolyásoló műveletek elleni eszköztárat, amely magában foglal hibrid műveleteket, valamint a harmadik felek és országok által az EU ellen elkövetett rosszindulatú támadások egyértelmű felróhatóságát is;

140. rámutat, hogy nemzetközileg egyre inkább elterjed az a felismerés, hogy bizonyos külföldi beavatkozások súlyosan érintik a demokratikus folyamatokat, és befolyásolják a jogok vagy kötelezettségek gyakorlását; ezzel kapcsolatban rámutat az ausztrál nemzetbiztonsági jogszabályok módosításáról (kémkedés és külföldi beavatkozás) szóló, 2018-ban elfogadott törvény módosításaira, amelyek célja, hogy új bűncselekmények – mint például a „szándékos külföldi beavatkozás” – bevezetésével büntethetővé tegyék a külföldi szereplők által végzett olyan titkos és megtévesztő tevékenységeket, amelyek célja a politikai vagy kormányzati folyamatokba való beavatkozás, a jogok vagy kötelezettségek befolyásolása vagy egy külföldi kormány hírszerzési tevékenységének támogatása;

141. tudatában van annak, hogy az EUSZ 21. cikkének (3) bekezdése értelmében az Uniónak biztosítania kell a külső fellépésének különböző területei, valamint ezek és a Szerződésben meghatározott egyéb politikák közötti összhangot; ezzel kapcsolatban rámutat arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁸⁾ is foglalkozik a külföldi beavatkozással, például a külföldi terrorista harcosok és csoportok által jelentett fenyegetéssel, akik befolyásolják az EU-ban maradó személyeket;

142. hangsúlyozza, hogy hatásuk megerősítése érdekében a szankciókat lehetőleg kollektíven, a hasonlóan gondolkodó partnerekkel egyeztetve, adott esetben nemzetközi szervezetek bevonásával és nemzetközi megállapodásban rögzítve, a támadásokra adott más típusú válaszlépéseket is figyelembe véve kell bevezetni; megjegyzi, hogy a tagjelölt és potenciális tagjelölt országoknak is alkalmazniuk kell ezeket a szankciókat, igazodva az uniós KKBP-hez; tudomásul veszi a NATO által a hibrid fenyegetések terén végzett fontos munkát, és e tekintetben emlékeztet a NATO 2021. június 14-i ülésének közleményére, amelyben megerősítették, hogy az Észak-atlanti Tanács eseti alapon dönt arról, hogy egy kibertámadás mikor vezet a NATO-szerződés 5. cikkének alkalmazásához, és hogy a jelentős mértékű, egymást követő rosszindulatú kibertevékenységek hatása bizonyos körülmények között fegyveres támadásnak tekinthető⁽²⁹⁾; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és a NATO-nak előretekintőbb és stratégikusabb megközelítést kellene alkalmazniuk a hibrid fenyegetésekkel kapcsolatban, amely az ellenfelek indítékaira és céljaira összpontosít, valamint tisztázniuk kell, hogy mely esetekben van az EU jobban felkészülve az adott fenyegetés kezelésére, és hogy milyen komparatív előnyökkel rendelkeznek képességeiket illetően; emlékeztet arra, hogy számos uniós tagállam nem tagja a NATO-nak, mindazonáltal – például a Partnerség a Békéért (PfP) program és a Partnerségi Interoperabilitási Kezdeményezés (PII) keretében – együttműködik a NATO-val; hangsúlyozza ezért, hogy az EU–NATO együttműködés nem sértheti a NATO-n kívüli uniós tagállamok – köztük a semlegességi politikát folytató tagállamok – biztonság- és védelempolitikáját; hangsúlyozza a kölcsönös segítségnyújtás és szolidaritás fontosságát az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésével és az EUMSZ 222. cikkével összhangban, és felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki olyan konkrét forgatókönyveket, amelyekben esetleges kibertámadás esetén aktiválja az említett cikkeket; felszólítja az EU-t és valamennyi tagállamot, hogy kapcsolják össze ezt a kérdést a beavatkozási és dezinformációs kampányok mögött álló államokhoz, különösen Oroszországhoz és Kínához fűződő kapcsolataik egyéb szempontjaival;

Globális együttműködés és multilateralizmus

143. elismeri, hogy a világ számos demokratikus országa szembesül a külföldi állami és nem állami szereplők által végrehajtott hasonló destabilizáló műveletekkel;

144. kiemeli a releváns nemzetközi fórumokon a hasonlóan gondolkodó országok közötti globális, multilaterális együttműködés szükségességét ezekben a kulcsfontosságú kérdésekben, a közös megértésen és a közös fogalommeghatározásokon alapuló partnerség formájában, a nemzetközi normák és elvek kialakítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Államokkal és más hasonlóan gondolkodó államokkal szoros együttműködést kell folytatni a multilaterális szervezetek korszerűsítése terén; e tekintetben üdvözlí a demokrácia-csúcstalálkozót, amelytől konkrét javaslatokat és intézkedéseket vár a demokráciákat napjainkban fenyegető legnagyobb veszélyek közös fellépés révén történő kezelésére;

145. úgy véli, hogy a közös helyzetismeret alapján a hasonlóan gondolkodó partnereknek meg kell osztaniuk egymással a bevált gyakorlatokat, és közös válaszlépéseket kell meghatározniuk mind a globális, mind pedig a közös belföldi kihívásokra, beleértve a kollektív szankciókat, az emberi jogok védelmét és a demokratikus normákat is; kéri az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a külföldi beavatkozás jogi következményeiről folytatott vitában, mozdítsa elő a közös nemzetközi fogalommeghatározások és felróhatósági szabályok kidolgozását, és dolgozza ki a választásokba való beavatkozásra adott válaszok nemzetközi keretét a szabad és rugalmas demokratikus folyamatokra vonatkozó globális gyakorlati kódex létrehozása érdekében;

⁽²⁸⁾ HL L 88., 2017.3.31., 6. o.

⁽²⁹⁾ https://www.nato.int/cps/en/natohq/news_185000.htm

2022. március 9., szerda

146. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vizsgálják meg a megfelelő nemzetközi formátumokat, amelyek lehetővé tennének egy ilyen partnerséget és együttműködést a hasonlóan gondolkodó partnerek között; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy kezdeményezzenek folyamatot az ENSZ szintjén a demokrácia előmozdítását és védelmét célzó globális egyezmény elfogadása érdekében, amely rögzíti a külföldi beavatkozás fogalmának közös meghatározását; felhívja az EU-t, hogy tegyen javaslatot globális demokráciavédelmi eszközkészletre, amelyet bele kell foglalni az egyezménybe, és amely a külföldi beavatkozás elleni közös fellépéseket és szankciókat tartalmaz;

147. üdvözlí a NATO 2021. június 14-i nyilatkozatát, amely elismeri, hogy egyre nagyobb kihívást jelentenek a kibernetikus, hibrid és egyéb aszimmetrikus fenyegetések, beleértve a dezinformációs kampányokat is, valamint az egyre kifinomultabb kialakulóban lévő forradalmi technológiák rosszindulatú használata; üdvözlí az EU és a NATO között a kibervédelem terén folytatott együttműködés terén elért eredményeket; üdvözlí, hogy Litvánia az Egyesült Államok és a keleti partnerországok részvételével létrehozta a Regionális Kibervédelmi Központot; támogatja a partnerországokkal folytatott szorosabb együttműködést a kibervédelem terén, az információcserét és az operatív munkát illetően; üdvözlí az EU–USA Kereskedelmi és Technológiai Tanács keretében az USA és az EU között a kibertér-megfigyelési termékek többoldalú exportellenőrzéséről folytatott megbeszéléseket;

148. üdvözlí a hibrid támadások – ezen belül a dezinformációs műveletek – helyzetére vonatkozó ismeretek valós idejű megosztására irányuló, különösen adminisztratív szinten már elindított kezdeményezéseket, mint például az EKSZ által létrehozott, részben a hasonlóan gondolkodó harmadik országok számára is nyitott sürgősségi riasztórendszert, a G7-országok által létrehozott gyorsreagálási mechanizmust és a NATO közös hírszerzési és biztonsági osztályát;

149. hangsúlyozza, hogy a globális együttműködésnek közös projektekben tükröződő közös értékeken kell alapulnia nemzetközi szervezetek, köztük az EBESZ és az UNESCO bevonásával, valamint a hasonló, külföldi beavatkozással kapcsolatos fenyegetésekkel szembenező országokban a demokratikus kapacitásépítés létrehozásával, valamint a fenntartható béke és biztonság megerősítésével; kéri, hogy az EU hozzon létre egy Európai Demokratikus Médiaalapot, amely támogatja a független újságírást az európai szomszédság országában, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokban; kiemeli a gyakorlatban felmerülő olyan igényeket, mint a technikai munkaeszközök beszerzése, amelyeknek a szomszédos országok független újságírói rendszeresen hangot adnak;

150. hangsúlyozza, hogy sürgősen foglalkozni kell az éghajlattal kapcsolatos félretájékoztatással és dezinformációval; üdvözlí a COP26-on tett erőfeszítéseket, amelyek célja a klímával kapcsolatos félretájékoztatás és dezinformáció egyetemes fogalom meghatározásának elfogadása, valamint a probléma kezelését szolgáló intézkedések felvázolása; szorgalmazza, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testülethez hasonló modellekre támaszkodva hozzanak létre egy dezinformációra vonatkozó globális magatartási kódexet, amelynek folyamata a dezinformációról szóló Párizsi Megállapodás alapját képezné;

151. hangsúlyozza, hogy egyértelmű perspektívát kell biztosítani a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok számára, valamint támogatni kell a partnerországokat és a szomszédos országokat, például a Nyugat-Balkánon és az EU keleti és déli szomszédságában fekvő országokat, mivel az olyan országok, mint Oroszország, Törökország és Kína megpróbálják ezeket az országokat információmanipulációs és hibrid hadviselési laboratóriumként használni, amelynek célja az EU stabilitásának aláásása; úgy véli, hogy az Egyesült Államok fontos partner a külföldi beavatkozás, a dezinformációs kampányok és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemben ezekben a régiókban; aggodalmát fejezi ki különösen amiatt, hogy Szerbia és Magyarország szerepet játszik a környező országokra irányuló dezinformáció széles körű terjesztésében; hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatnia kell ezeket az országokat és együtt kell működni velük, amint azt az NDICI-rendelet⁽³⁰⁾ előírja; úgy véli, hogy fellépései a következők formájában valósulhatnak meg: a régióban a uniós hozzáadott érték és pozitív hatás előmozdítása, a tömegtájékoztatás szabadságának biztosítását célzó projektek finanszírozása, a civil társadalom és a jogállamiság megerősítése, valamint a média-, -digitális és információs műveltséggel kapcsolatos együttműködés fokozása az ilyen országok szuverenitásának tiszteletben tartása mellett; kéri, hogy e tekintetben növeljék az EKSZ kapacitását;

152. ösztönzi az Uniót és a tagállamait, hogy mélyítsék el az együttműködést Tajvannal a rosszindulatú harmadik országokból irányított beavatkozási műveletek és dezinformációs kampányokkal szembeni fellépés terén, többek között a bevált gyakorlatok megosztása, valamint demokratikus rendszereink rezilienciájának megerősítése érdekében a tömegtájékoztatás és az újságírás szabadságának előmozdítására, a kibernetikus biztonsággal és a kibernetikus fenyegetésekkel kapcsolatos együttműködés elmélyítésére, a polgárok tudatosságának növelésére és a lakosság általános digitális jártasságának javítására irányuló közös megközelítések révén; támogatja az e téren érintett európai és tajvani kormányzati szervek, nem kormányzati szervezetek és szellemi műhelyek közötti fokozott együttműködést;

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/947 rendelete (2021. június 9.) a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (Globális Európa) létrehozásáról, a 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az (EU) 2017/1601 európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 209., 2021.6.14., 1. o.).

2022. március 9., szerda

153. felszólítja a Parlamentet, hogy tevékenyen népszerűsítsen uniós narratívát és játsszon vezető szerepet az információcsere előmozdításában és a bevált gyakorlatok partnerparlamentekkel való megvitatásában szerte a világban, felhasználva parlamentközi küldöttségek széles hálózatát, valamint a Demokráciatámogatási és Választási Koordinációs Csoportja által koordinált demokrácia-kezdemenyezéseket és támogatási tevékenységeket; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a harmadik országok parlamenti képviselőivel szoros együttműködésben, a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok számára európai perspektívát támogató, célzott projektek keretében foglalkozzanak;

154. felszólítja az EKSZ-t, hogy erősítse meg az EU harmadik országokban működő küldöttségeinek és KBVP-miszsióinak szerepét annak érdekében, hogy javítsa képességüket a külföldi állami szereplők által szervezett dezinformációs kampányok felderítésére és leleplezésére, valamint a demokratikus értékeket és az alapvető jogokat erősítő oktatási projektek finanszírozására; határozottan javasolja az EKSZ által kezdeményezett Stratégiai Kommunikációs Központ létrehozását Tajpej székhellyel, a dezinformáció és a külföldi beavatkozás elleni strukturális együttműködés kialakítása érdekében; kéri továbbá az uniós küldöttségeket, hogy járuljanak hozzá a dezinformáció elleni uniós küzdelemhez azáltal, hogy a vonatkozó uniós határozatokat – például a Parlament sürgősségi állásfoglalásait – lefordítják a kiküldetést fogadó ország nyelvére;

155. kéri, hogy az EU készülő új stratégiai iránytűjében foglalkozzanak a külföldi rosszindulatú beavatkozás kérdésével;

156. szorgalmazza egy olyan állandó intézményi struktúra Európai Parlamenten belüli létrehozását, amely az ezen ajánlások nyomom követésével foglalkozik annak érdekében, hogy az Európai Unióban a külföldi beavatkozás és dezinformáció kérdését az INGE-különbizottság jelenlegi megbízatásán túlmenően szisztematikusan kezeljék; szorgalmazza az e testületen keresztüli jobb intézményesített eszmecserét a Bizottság, az EKSZ és a Parlament között;

o

o o

157. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
